

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Castigationes ac diversae lectiones

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

CLARISSIMO VIRO
CASTIGATIONES
AC DIVERSAE LECTIO-
NES IN ORATIONES DEMO-

STHENIS, PER VINCENTIVM

OBISOPOEVVM, VETVSTISSIMI

cuiusdam exemplaris subsidio

collecta.

LECTORI OBISOPOEVS.

Fac prius ista legas, quàm nondum cognita damnes,

Si quis amice tuo pectore candor inest.

Respuit iste liber lectorem naris obesa,

Et qui Cecropij non tenet ora fori.

Si Graiam lecto linguam Demosthene calles,

Iudicium istius te penes esto libri.

Sin minus, hinc abeas, ne te ceu pictor Apelles

Sutorem à tabula iussit abire sua.

Est argumentum natura grande malignae,

Spernere, quae crasso non capis ingenio.

Dd

CLARISSIMO VIRO

HIERONYMO PAUMGART-

NERO, PATRICIO AC SENATORI

NORIMBERGENSI, VINCENTIUS

OB SOPORVS S. D.

VENIT nuper in manus meas admirande vetustatis exemplar aliquot orationum Demosthenis, Hieronymus vir clarissime. Quod cum cepissem cum Aldino conferre, multis in locis illud cum vulgato discrepare comperi. Eos ego locos subnotandos putavi, inque publicam studiosorum utilitatem inuulgandos. Quanquam vero his solus priuatim frui potuissem, aut in occulto seruare tacitus: tamen cum ab inuidentiæ morbo naturâ abhorream, & candidas Musarum ianuas esse oporteat, ferre non potui, vt prouerbiali conuicio, canis in præsepi diceret. Dabo itaque in lucem vtriusque exemplaris lectionem, non statim pronunciaturus, vtra sit rector, nisi in locis aperte mendosis: verum eius iudicij censuram doctioribus relicturus. Tantum enim mihi temerè non ausim sumere, vt ea de re iudicium faciam. Nemini verò hic meus labor proderit, nisi cui Demosthenes domi fuerit. In tenui labor est, fateor: sed tenuis non gloria, si quibus in locis Demosthenem aut correxerimus, aut illi pristinum nitorem huius vetusti exemplaris subsidio restituerimus. Non attollam hic verbis quicquam, non sunt ista meæ industriæ, sed diligentia, quam conferendis exemplaribus impendi. Sunt hodie non parum multi, qui, cum in authore aliquo vel vnicum aduerbiolum, aut coniunctiuiculam secus positam, aut superuacuum inuenerint, Dij boni quos protinus triumphos, quas gloriaciones proferrunt: quàm insolenter sibi placent, nimirum se solos acutissime perspexisse, quod homines alioqui oculatissimos fugerit. Estque ob vnam atque alteram dictiuiculam protinus totus autor emendatior habendus, & ad vetustissima exemplaria restitutus credendus. Quid autem mendarum & erratorum hodie hoc mendacio in scriptoribus quotidie in lucem prodeuntibus nobis non obradunt typographi? Aded solenne & vsu receptum est, omnium librorum titulis addere: Ad vetustissima exemplaria restitutus, & ab infinitis mendis repurgatus. Si tamen hoc licet alteri in Latino quopiam, neque tantæ classis authore, inuento vno atque altero verbulo rectiore & emendatiore, exclamare, Repperi, non quod pueri clamitant in faba se repperisse: cur mihi non idem liceat in Demosthene, authore tanto, tamque eximio? Quanquam quid nos reppererimus, verbis iactantioribus opus non est: res ipsa indicabit. Atque vtinam integrum exemplar nobis oblatum fuisset, vt ad eum modum omnes orationes inter se collatas emendare potuissemus, non permutassem opes meas cum Cræsi aut Crassi diuitiis. Sed enim quæ nobis reperta sunt, ea aliis candidè impertiemus: rogaturi Lectores, vt hæc, qualiacunque sint, boni consulant, & his nobiscum vtantur, & si quid rectius istis ipsi aliquando inuenerint, nobis vicissim benignè communicent. Tibi verò, Hieronymus ornatissime, hoc quicquid est opusculi, nominatim dedico, cum Demosthenis amatori summo, tum lectori diligentissimo, & imitatori scelicissimo. Neque enim antiquitate generis solum, sed pulcherrimis quoque virtutum ornamentis decoratus es, & vtriusque literaturæ peritissimus. Accipe itaque libellum hunc studij in te mei monumentum & pignus, quod tibi amicitia nostræ quondam initæ, & condiscipulatus nostri memoriam refricet. Ornatissimos atque eruditissimos viros Andream Osandrum, Dominicum Sleupnerum, Venceslaum Lyncum, Thomam Venatorium, Ioachimum Camerarium, Michaëlem Rotingium, D. Christophorum Kolerum, Erasmum Ebnerum, M. Hieronymum Schallerum, præterea D. Ioannem Magenpuchium, alterum Æsculapium, & reliquos literarij sodalitiij proceres, meis verbis communiter saluta. Tu verò cum primis bene vale. Onoltzpachij, mense Nouembri, Anno M. D. XXXIII.

CL A

CLARISSIMO VIRO, HIERONYMO

PAUMGARTNERO, HIERO. F. CON-
SVLI NORIMBERGENSI HIERO.

VVOLFIVS S.D.

ORTES creari fortibus & bonis, etsi non semper id fieri videamus, Horatio facilius concedi potest: quàm humanis & doctis humanos & doctos. Plerumque enim paterna freti gloria, discendi laborem fugiunt, & literas & literatos contemnentes: & fastum ac despicientiam aliorum laude sibi ducunt. In quorum utroque quantopere errent & peccent, nemini est obscurum. Tu verò, Consul ornatissime, contrariam viam ingressus, ad paternæ virtutis, eruditionis, humanitatis imitationem sic te composuisti: ut pater omni laude cumulatus, & illustri gloria per Christiani nominis orbem celebris in te reuixisse videatur. Habet in clyta respublica Norimbergensis alterum ac potius eundem Hieronymum Paumgartnerum, virum eruditum, ciuem patriæ amantem, senatorem grauem, consulem prudentem, & disertum. habent homines docti & ingeniosi adolescentes patronum & Meccænatem: recognoscunt ciues tui prænomen & nomen idem: eandem staturæ proceritatem & formæ dignitatem cum grata recordatione patris intuentur: iisque rebus desiderium illius leniunt & consolantur. Fuit & mihi abhinc triennium, cum Norimbergæ in ædibus Christophori Fabij Iulij I.C. viri optimi & humanissimi, veteris amici mei, ædibus vnà pranderemus, & conspectus tuus iis de causis, quas exposui pericundus: & multò gratior comitas orationis: qua me vtrò ad renouandam rerum paternarum amicitiam perhumaniter inuitabas. Cui etsi ego meam tenuitatem esse impari, facile video: tamen *ἡ κατ' ἰσχυρὸν φιλίας* sic locum habere possunt, si cum iis etiam *φιλαυθεντίας ἰσχυρῆ* coniungatur: quæ in Deo opt. max. tanta est & tam admiranda, ut eius cogitatione mens humana extra sese quodammodo rapta penitus obtupescat, & illa abyssio diuinæ bonitatis absorbeat. Quam ego olim considerans, cum nescio quid de mense Decembri scriberem, in hoc distichon erupi:

Omnia quod superat miracula, CHRISTVS IESVS

Tum voluit nasci, cum DEVS esset, HOMO.

Facit igitur *ἡ τῆς φιλαυθεντίας σου ἰσχυρῆ*, ut *τὴν κατ' ἰσχυρὸν φιλίας σου*, non fraudi, sed laudi mihi fore sperem: vicissimque eandem obseruantiam tuæ quoque præstantiæ polliceor, qua patrem tuum ab ineunte ætate vsque ad obitum sum profecutus. Nam cum illi puer etiamnum à Sebaldo Heidenò præceptore meo amantissimo, nescio quo ingenij & studij cuiusdam singularis nomine cõmendatus fuisset: & tum bene de me sentire cœpit, & de adulto, dum reipub. vestræ inseruirem, præsens & absens bene mereri non destitit. Itaque ut viuentem colueram: ita etiam defuncti memoriam versiculis non tam bonis, quàm bono animo scriptis, (Nam me perpetuò cum morbis molestisque laboribus conflictantem & Apollo & Musæ omnes destituerunt) te præsertim hortatore, celebrandam esse duxi: quos ideo ad te mitto, ut in eodem opusculo, non magno illo quidem, sed magno autoti intelligendo seruiente, quem & pater & filius magnificiunt. mentio vtriusque si minus honorifica, at ab animo grato & memori profecta, extaret. Vale, Augustæ Vindelicorum, Calendis Decembris. Anno M.D. LXXIX.

Dd 2

ΙΕΡΩΝΥΜΩ ΠΑΜΓΑΡΤΝΗΡΩ, ΕΝ

ΤΗ ΤΗΣ ΝΩΡΙΚΙΑΣ ΠΟΛΕΙ ΤΠΑΤΕΤΣΑΝ-

π, καὶ παρὶ τῆς παρτίδος ἐν δίκη αὐτῶν πορροαγοροδομῶν, καὶ τῆ
τάτου γαμετῆ, ὀπιτάριον.

Ἐνὶ καὶ ἱερονύμου δῆλοτος.

Ξ. μὲν τὰ φῶσ' ἔχει σ' ἱερονύμου παμγαρτνήρῃ;
 Ϊ. ἐκ ἐμῆ, σὺ φαρ ἐμὸν. Ξ. σὺ γ' ἀρὰ σῶμα λέγῃς.
 Ϊ. καὶ ψυχὴ γὰρ ἐμὴ. Ξ. ψυχῶν τὰ φῶσ' οὐκ ἐργῇ.
 Ϊ. ψυχῇ δ' ἀδελφὸν φίλω πρὸς ἔργον δάμω.
 Ξ. ἔργων. λείψανα σαρκὸς ὑμῶν τὸ δὲ σῆμα κέκλυται
 ψυχῶν δ' ἀσεβείας χριστὸς ἔδεικτο ἀνάξ.
 Ϊ. ἀσ' ἀπελδοτήτων χαίρειν ἀνὰ ἐν ὀλύμπῳ
 παιδασίῃσι θεῶν χεῖρας ἀταχοιδίους.
 Ξ. καὶ μὴ σὺ κλέῃσ' ἀπὸ ὅπῃ σοφίῃ τ' ἀρετῇ τῇ
 πᾶς σοφὸς ὑμνεῖται καὶ φιλόπατρις ἀπὸ.
 ἔλθῃς Νωρεμίας μήτωρ' σὺ γ' ἀείζωσ' ἰοσι
 ἐγὲν τελευτήσας τὸν βίον, ἀλλὰ λαβῶν.
 καὶ γὰρ λιπὼν ὑὸν σοὶ ὁμῶν μόνον, ἴδ' ὁμοῖον
 σῶμα τὸ καὶ ψυχῶν, καὶ γέρας ἴδ' κλέῃσ'.

IN ORATIONES OLYNTHIA-
CAS CASTIGATIONES.

PRINCIPIO in Olynthiacis & Philippicis non ita multa discrepare comperi. Nam quæ ipse Aldus adiectis asteriscis annotavit, diversitatem lectionum indicans, ea cum nostri exemplaris lectione ferè consentiunt. Quarum ergo orationum diversitas iam antè ab Aldo demonstrata est, eam minimè annotare visum est: ne in re antè acta superuacue occupati. Lectoribus pro thesauro carbones offeramus. Nam multum operæ & studij in re prius facta ponere, & superuacuum habetur, & stolidum: Cæterum quæ nos animaduertimus, ea ferè sunt.

Primum in argumento Libanij primæ Olynthiacæ, vbi Aldus habet versu decimo, ἐκπολιορκήσας ὁ φίλιππος ἀθλωματῶν παρέδωκεν; legendum est, Olynthiis. Nam Potidæam, quæ sub initium ad Atheniensium ditionem pertinebat, Philippus expugnatam Olynthiis fociis suis concesserat: ut ex argumento liquet.

Deinde infra versu 14. σπιντέθειτο γὰρ καὶ κοινή, &c. nostrum habebat, σπιντέθειντο, pacti erant: haud dubiè rectius.

Mox versu 19. ἀσφάλεια τῶν ἀθλωμάτων ἐστὶ; nostrum legebat, ἀσφάλεια τῶν ἀθλωμάτων; permutatis nonnihil verbis. Sed hunc locum non eram ascripturus, nisi semel lectorem monere in animo esset, me data opera ab eiusmodi annotandis abstinuisse, quod infiniti propemodum se obtulerint: cum non ita magni referat, quo ordine verba sint disposita, modò lectio consentiat: tametsi alia sit alia concinnior & modulatio. Veluti rursus versu 31. ἴνα δὲ μὴ δοκῶσιν οἱ πένητες τῶν ἀθλωμάτων λυπεῖσθαι; nostrum habebat, λυπεῖσθαι τῶν ἀθλωμάτων; quod certè sonat suavius, & cadit numerosius.

Rursus versu 33. vbi Aldus legit, πορροαγοροδομῶν δὲ εἰς τοσοῦτον, ὥστε οὐκ εἰς τὸ τρίτον ἤματι; nostrum sic habebat, πορροαγοροδομῶν δὲ εἰς τὸ τρίτον, ὥστε οὐκ εἰς τόποις μόνον. Eò vero hæc peruenit licentia, ut non pro locis solum conducendis sumerent, &c.

Rursus versu à fine quinto διὸ καὶ δημοδοχίης δὲ λαβῶν. nostrum δὲ τὸ καὶ δημοδοχίης, &c.

Mox versu sequenti, vbi Aldus sic habet, Ἐὶ ἀφωπύσας ἑαυτὸν ὅπου γράφῃς (αὐτὰ εἶ) σπιντέθειντο; ὀπιφέρει, &c. nostrum sic: καὶ ὑπεροπύσας ἑαυτὸν, ὅπου γράφῃς, ταῦτα εἶ) σπιντέθειντο.

Porro in ipsa oratione facie nona versu à fine 14. pro *μόλις μόλις*, quæ tamen idem significant, habebam. Et paulò superius pro *ἐξήκοντα*, & infra pro *πέντε*, literis numerus notatus erat, vt in aliis quoque locis, nempe, ξ & ε. Sed ea quoque in aliis non imprudens præterij.

Deinceps facie vndecima circa versu 13. pro *ἀμφοτέρωθεν λαμβάνειν*, nostrum habebat *συναμφοτέρωθεν*. Eodem versu vbi in Aldino legitur *εἰ δὲ τις ἴμιν ἔχει τὰ θεωρεῖα*, in nostro sic legebatur, *εἰ δὲ τις ὑμῖν ἔχει καὶ τὰ θεωρεῖα*, adiecta coniunctione *καὶ*, nec superflue.

Eadem facie circa versu 30. pro *οἱ παριόντες ἀπαίτες*, antiquum habebat *παρόντες*. Deinde circa versu à fine septimum pro *ὡσπερ ὑμᾶς, οὐ τοι κωπίντε*, in nostro *ὡσπερ ὑμᾶς οὐ τοι πέντε*, erat.

Circa versum penultimum pro *ὅτι μὲν δὴ τῶν ἑλλωρικῶν ἦσαν τοιοῦτοι*, in nostro *τοιαῦτα* legebatur.

Versu vltimo pro *καὶ τοῖς ἰδοῖς*, in nostro erat *καὶ ἐν τοῖς ἰδοῖς*.

Facie duodecima versu 24. pro *ὅξ δόξων*, lege *ὅξ ἀδόξων*, haud dubiè librariorum errore deprauatum.

Mox versu 33. vbi etiam ab Aldo adiecta est stellula, neque tamen alia lectio indicata, pro *ἢ βοηθόμια πέμψωσι*, in antiquo *βοήθεια* repperi.

Eodem versu pro *καὶ τὸ πάντων ἀνδροτότων*, in vetusto exemplari habebatur *ἀνδρείοτατον*.

IN PRIMAM PHILIPPICAM Demosthenis.

In argumento Libanij primæ Philippicæ versu 4. vbi Aldus habet *κελεύει δὲ δυνάμεις*, &c. in nostro *κελεύει δὴ δύο δυνάμεις ὡρασιόδοσάδαι*. haud dubiè emendatius legitur.

Mox versu 8. pro *ποιεῖται τὰς βοηθείας*. in nostro erat *συνθηθείας*. vtrum rectius, doctiores iudicent.

In ipsa oratione facie 14. versu 13. pro *ἀποροῖτε*, erat *αποροῖτε*.

Facie 15. versu 24. pro *καὶ γὰρ ἐξερράστω*, erat *καὶ πῶτο ἐξερράστω*.

Versu 28. pro *ὑπάρχειν ἀπαντας ἐπίμους*, in nostro erat *ἐπίμους*.

Versu eiusdem faciei à fine septimo, vbi Aldinum habet *πάντα λέγειν ἔχειν*, in antiquo *ἔχειν* ascriptum non vidi.

Facie 16. versu 5. pro *οὐδὲ εἰμὴ ποιήσιντ' αὖ*, in nostro *ποιήσιντε* erat.

Versu 10. pro *ὡρασιόδοσάδαι αποροῖτε*, erat *παρισιόδοσάδαι*.

Versu 24. pro *ἔχειν ἐκ ἀξιοδοχῆς ἀλλήλοις*, legebatur in nostro *ἀλλήλοις*.

In fine eiusdem faciei versu 5. pro *πανταχοῦ μάλλον οἰεται*, in nostro legitur *οἰχεται* quæ germana lectio esse videtur.

Facie 17. versu 22. pro *καὶ γὰρ συμπλέων*, erat *ἐγὼ δὲ συμπλέων*.

Versu deinceps 24. post hæc verba, *ἡσέταί τε τ' ἡδὴ λέξω*, erat in nostro vice tituli, *πρὸς ὑμᾶς δὲ εἰς*. Præterea in margine hæc verba annotata reperi, *ἐν τῷ δὲ ἐφ' ἡδὴ λέξω ἀλικαρνασσίδος ἐπέσθ' ἄρχων ἀποροῖμον δὲ φησὶν οὐδ' ἔχει. ἐπεὶ δὲ δὲ δευτέρω λόγῳ βεβαιῶν, ἐπὶ ὡς ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον οὐκ εἰσὶ ἀποροῖμα.*

Deinde versu à fine 15. eiusdem faciei vbi legitur *δὲ τὸν ὑμᾶς ταῦτα ἐνδυμνοῦσθε μὴ βοηθείας πολεμεῖν*. Hoc in loco quanquam nostrum exemplar cum Aldino concordat, tamen alia manu & illa perantiqua ascriptum comperi *ἡσέταί τε τ' ἡδὴ λέξω ἀλικαρνασσίδος ἐπέσθ' ἄρχων ἀποροῖμον δὲ φησὶν οὐδ' ἔχει. ἐπεὶ δὲ δὲ δευτέρω λόγῳ βεβαιῶν, ἐπὶ ὡς ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον οὐκ εἰσὶ ἀποροῖμα.* Quæ mihi profectò germana lectio esse videtur, si quis verborum sensum paulò attentius legerit. Arguit enim Demosthenes ciues suos ignavia, proponens Philippi vigilantiam, omnes temporis articulos rei gerendæ captantis Oportere itaque ista considerantes, non prestigiatum rem agere, *ἀλλὰ ὡρασιόδοσάδαι καὶ δυνάμεις*, vt mox sequitur. Facilis autem fuit lapsus è *βοηθείας* in *βοηθείας*, nominum affinitate. veluti in aliis authoribus idem non rarò accidisse vidimus. Alioqui si *βοηθείας* legendum sit, tum Demosthenes planè pugnantia diceret, cum summo apparatu bellum aduersus Philippum gerendum suadeat.

Facie 18. versu 3. pro *ὄρετ' ἄγων*, nostrum habebat *ὄρετ' ἔχων*. Eodẽ versu pro *τὰς γαλασσοῦ γαλασσοῦ* legendum est, quod est promontoriũ & portũ nomẽ Eubææ. Mox paulò inferi⁹ versu 9. pro *ὅτι μὴ ἡσέταί τε τ' ἡδὴ λέξω ἀλικαρνασσίδος ἐπέσθ' ἄρχων ἀποροῖμον δὲ φησὶν οὐδ' ἔχει. ἐπεὶ δὲ δὲ δευτέρω λόγῳ βεβαιῶν, ἐπὶ ὡς ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον οὐκ εἰσὶ ἀποροῖμα.* Rursus versu 16. pro *καὶ τ' ἡσέταί τε τ' ἡδὴ λέξω ἀλικαρνασσίδος ἐπέσθ' ἄρχων ἀποροῖμον δὲ φησὶν οὐδ' ἔχει. ἐπεὶ δὲ δὲ δευτέρω λόγῳ βεβαιῶν, ἐπὶ ὡς ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον οὐκ εἰσὶ ἀποροῖμα.* in nostro *ἔ* τῆ τούτου ὡρασιόδοσάδαι scriptum legebatur.

Versu 22. pro *ἔ* ὑμῶν τ' ὑμῶν βεβαυτήτα καὶ εἰροῖα, in nostro *ἐκ αἰμυρόνοισι τ' ὑμῶν βεβαυτήτα ἔ* ῥαθυμία. Quãuis *ῥαθυμία* in aliis quoq. legi Ald⁹ indicari. Quam. n. hæc quadret *εἰροῖα*, nõ video. Τέρ⁹ quod reb⁹ agẽdis, iquit, ipertie dũ erat, apparado cõsumitis. Atqui negociorũ occasio & opportunitas vestram tarditatẽ & socordia nõ expectant. Versu 34. pro *ὡσπερ τῶν στρατομάτων ἀξιοῦσθαι αὐτῶν*, in nostro sic ordinata erant verba, *ἀξιοῦσθαι αὐτῶν*. Sequenti versu pro *τοῖς ἀβελροῦσιν*, lege *τοῖς ἀβελροῦσιν*, librariorũ incuria haud dubiè deprauatum.

Eadẽ facie versu à fine tertio pro *οὐδὲ αὖ τῶν χρημάτων*, omnino sicut nostrum habuit, *αὖ τῶν χρημάτων*. legendũ est. Reprehendit eorũ incuriam, quòd nullã rerum agendarũ curam suscipiant, nisi vbi aliquid factum esse audierint, &c. nec vsquã in tota oratione pecunia-

pecuniarum mentionem fecisse videtur.

Deinceps facie 19. vers. septimo pro μήτε λογίζεται, nostrum exemplar habebat μήτε ἔργίζεται magno sanè discrimine, licet posteriorius ego putem esse conuenientius, vt ex verbis Demosthenis apte potest colligi. Demiror autem neminem vestrū neque cogitare neque indignari, videntem principium belli puniendi Philippi gratia sumptum esse, finem verò eò tendere ne ipsi malè affligamur.

Vers. sequenti pro τὴν τῆς πτωρήσασθαι φίλιππον, in nostro ἡ τῆς πτωρήσασθαι fuit.

Vers. 27. pro ἡ δὲ δὴ ἐν δὲ δὴ ὡς, legendum ὅτι ἐν δὲ δὴ, licet exemplaria consenserint.

Rursum sequenti vers. pro ψήφισθε, ψήφισθε rectius legitur. Et mox eodem versu pro χεῖρ ἡ δὲ δὴ ὡς, χεῖρ ἡ δὲ δὴ ὡς lege.

IN ORATIONEM DE PACE.

In argumento Libanij vers. 9. pro ἀπεκωλύθη, in nostro erat ἀπεκρούθη. Et mox vers. 17. pro ἄλλοις δὲ ἄλλαις πναὶ αἰτίας. τούτοις δὲ, nostrum ἄλλοις δὲ ἄλλαις πναὶ αἰτίας. τούτοις δὴ, &c. scriptum exhibebat, cæteris concordantibus.

In ipsa oratione vers. 21. facie item 21 pro ἐγὼ γὰρ ὡς ἀδέρεις, in nostro ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀδέρεις, erat.

Vers. 26. pro μὴ τῆς ἀποφύγειν, erat ἀποφύγειν. Rursum infra vers. à fine 9. pro νῦν ἀπαντᾷς ἡ δὲ δὴ ὡς, erat in nostro γινώσκεις.

Tandem verso folio facie 22. vers. 22. νῦν δὲ ὑμεῖς λυθίωαι, legendum est, νῦν δὲ ὑμεῖς λυθίωαι.

Vers. 32. pro ἐπίσης καθεδέυται, antiquum habebat κατεδέυται.

Versu à fine nono lege ὡν καὶ φρονήσεν. Facie. 23. vers. 1. pro ἐχθροῦ δὲ ἐχθροῦ ἐχθροῦ, Aldus quoque ἐχθροῦ legi indicat.

Vers. 3. pro ἐν δὲ δὴ ἐν δὲ δὴ αὐτοῖς fuit αὐ. Mox pro ἐμελλεν αὐτῶν erat ἐμελλεν. Et infra pro ἀρὰ δὲ ποιεῖν erat ἀρὰ. Et pro ὑπομύειν δὴ ἔιν, ὑπομύειν.

IN SECUNDAM PHILIPPICAM.

In argumento Libanij in secundam Philippicam vers. 3. pro δὲ ἐπιζέσθαι εἰς πόλεμον, habebatur ὡς πόλεμον.

Vers. 7. pro καὶ τὴν πίνων erat καὶ τὴν πίνων. Postremo vers. 11. pro οὐδὲ γὰρ ὑπαγνεῖσθαι, in antiquo οὐδὲ γὰρ ὑπαγνεῖσθαι, non mediocri sanè discrimine, quod haudquaquam obescenaris lector perfacilè animaduertet.

In ipsa oratione facie 25. vers. 21. pro ἰπαγορδοθήσεται, haud dubiè, ἰπαγορδοθήσεται legendum est.

Mox facie sequenti vers. 1. pro ἀφ᾽ ἑαυτῶν, antiquum habebat ἀφ᾽ ἑαυτῶν.

Vers. 5. pro ἀταλλάξαι lege ἀταλλάξαι.

Vers. 21. pro μεσογεία, lege μεσογεία, & hoc vt primum librarij & correctoris culpa & vicio.

Eodem loco vers. 25. pro ἀλλὰ τὰ δίκαιο-τέροις ἀξιοῦν, antiquus codex habebat ἀλλὰ τὰ δίκαιοτέρα, &c.

Vers. 30. pro ὡς ἕαται τειχῆ, nostrum habebat τειχίζει.

Versu à fine 7. vbi in Aldino quoque stellula est apposita, pro ἐκ πάντων δὲ ἀπὸ ὁρῶς θεωροῦν τὰ πάντα ἀγαθὰ ἡ δὲ δὴ ὡς, in nostro erat ἐκ πάντων δὲ ἀπὸ ὁρῶς θεωροῦν, ὅτι τὰ πάντα ἀγαθὰ ἡ δὲ δὴ ὡς, &c. proculdubio rectius, si verborum sensum penitus introspexeris. Eiusdem faciei versu vltimo lege ἀμφοτέρω.

Rursum facie 27. vers. 3. pro μὴ φθάσει ποιήσας, in antiquo paulò aliter legitur, μὴ φθάσει ποιήσας ἀμφοτέρω. Eodem loco versu 5. pro βελομήκης τέτρω, erat τούτοις.

Versu 11. pro οὐ πάντες οἱ ἀμφοτέρω μακεδονίας, antiquum ἦς πάντες, &c. scriptum exhibebat.

Versu 24. pro ἀπὸ χεῖρ, in antiquo ἀπὸ χεῖρ scriptum fuit.

Versu 35. pro καὶ πολλοὶ ἐπέροις λόγους ἡ δὲ δὴ ὡς ἀπέσειων, in antiquo καὶ πολλοὶ ἐπέροις λόγους καὶ ἡ δὲ δὴ ὡς ἀπέσειων, &c. pulchra & necessaria repetitione coniunctionis legitur, καὶ ἡ δὲ δὴ ὡς ἀπέσειων καὶ παρὸς τοῖς ἐμοῖς, &c.

Eiusdem orationis facie vltima versu 6. pro οὐδὲ φωνέας ὡς ἐγὼ legendum videtur οὐδὲ φωνέας τοῖς λέγοις, ὡς ἐγὼ μὲν, &c. alterius exemplaris testimonio.

Vers. 24. pro μὴ ἴδω ἀπέσειων, in antiquo ἀπέσειων legitur. Et mox versu sequenti ἡ δὲ δὴ ὡς ἀπέσειων, erat ὑπολωπύτων, non multo sanè discrimine. Rursum versu sequenti pro οὐκ εἰς τοὺς ἀπέσειων, erat πολλοὶς. Iterum versu proximo lege ἕως οὗ ἔπ μίλλαι.

Ad extremum ab eo loco versu 2. pro πῶς ὁ φωνέας καὶ πύλας πείσας ὑμεῖς ἀπέσειων, in antiquo meliori & rectiori structura & ordine πῶς ὁ φωνέας πείσας ὑμεῖς καὶ πύλας ἀπέσειων scriptum legitur, cæteris consentientibus.

IN ORATIONEM QUÆ de Halenese inscribitur.

In argumento Libanij versu 14. vbi Aldin⁹ codex habet ἡ δὲ δὴ πνομίζεῖ τὸ ἐν τοῖς κροτάφοις ἔχειν, nostrum antiquum habebat, ἡ δὲ δὴ πνομίζεῖ ἐν τοῖς κροτάφοις ἔχειν, &c.

In ipsa oratione facie 30. vers. 18. pro λίμνο λήμνος, emēda Lēni. Eadē facie versu à fine 8. pro ἐπιδείκνυ, corrige ἐπιδείκνυτε. Facie proxima vers. 18. pro ἀμφισβητήσας suppone ἀμφισβητήσας. Facie 33. versu 18. pro καὶ τὰς πύ-

λεις, nostrum antiquum habet, καὶ εἰς τὰς πό-
λεις, addita præpositione.

Rursus eadem facie versu à fine 12. vbi
Aldinum habet ὡς ἀποδιδόντες καὶ λύων τὴν
εἰρήνην, in nostro est ὡς ἀποδιδόντες καὶ λύων
τὴν εἰρήνην, aperta menda, sed librariorum
culpa, vt pleraque cætera commissa. Siqui-
dem quid ὡς ἀποδιδόντες τὴν εἰρήνην sit, vel li-
teris græcis leuiter imbutis liquere puto,
& ita legendum, præsertim sequente par-
ticipio simili λύων. Cæteris vt tumultuariè
perlustranti visum est, nõ dissentientibus.

IN ORATIONEM QVÆ

de his, qui in Cherroneso fuê-
re, habita est.

In argumento Libanij versf. 11. pro ἐπολέ-
μει καρδιαῖς, erat ἐπολέμησε, mutato saltem
tempore. Versf. 13. pro εἰπὴ φασὶν ἠδικεῖσθαι, in
vetusto habebatur εἰπὴ φασὶν ἀδικεῖσθαι. Versf.
18. pro ἐν ἀσφαλείᾳ γυρόμεθα, erat ἐν ἀσφαλεί,
sensu non discrepante.

In oratione facie 36. versu à fine 10. pro
αἷς διοπίδοις κατηροῦσι, nostrum αἷς διοπί-
δοις, &c. habuit.

Facie. 37. versf. 2. pro δὲ οὐ τὰ παρήγοντα
περὶ γὰρ, antiquum παρόντα περὶ γὰρ
Habuit. Et versu à fine 18. pro αὐτοῖς stellula
notato αὐτῶν, ad hunc modum.

Facie 39. versu 18. pro ὡν νυκτὶ παρήκατα
καρῶν, legendum videtur παρήκατε.

Versf. vltimo pro ἀ πολλὰ γυροῖτ' ἀθροῦσιν,
γυροῖτ' ἀθροῦσιν lege.

Facie 41. versu 21. pro τοῖς τυράννοις ἐμβα-
λεῖν, antiquum τὸ τοῖς τυράννοις ἐμβαλεῖν, adie-
cto articulo τὸ habuit.

Versu 25. pro τοὶ γὰρ τοὶ, τούτων καὶ γὰρ τοὶ,
legendum indicat.

Versu à fine 7. οὐδεμίᾳ ταῦτ' ἀδρείας ποιεῖ
lege.

Facie sequenti versf. 6. pro οὐδὲν πολιτό-
μα, antiquum, οὐδὲν πεπολίτωμα. habuit.
Deinde versf. 15. vbi corruptissimè legitur
ἐπὶ κείνῳ μὲν γὰρ φύσις, antiquum εἶτα κείνων
μὲν ἢ φύσις habuit.

Versu 23. ὡς δὲ αὐτὸ δεῖνα εἶποι, lege ἐπὶ.
& versu à fine. 4. παύσηθε pro παύσαθε, om-
nibus ferè librariorum incuria deprauatis.

SEQUITUR IN TER- tiam Philippicam.

In tertia Philippica facie 44. versf. 8. pro
εὐλόγητο οἱ πασιόντες, in antiquo πασιόντες
scriptum inuenimus.

Mox versf. 10. vbi Aldinum legit πολλά
μὲν οὐκ ἴσως τὰ ἀγαθὰ, nostrum πολλά μὲν οὐκ
ἴσως εἶναι τὰ ἀγαθὰ.

Deinceps versu 15. pro οὐκοῦν οὐδὲ ὑμᾶς
οἶονταί ἔχειν, nostrum οὐκοῦν οὐδὲ ὑμᾶς οἶον-
ταί εἶναι ἔχειν. vtrobique dictionem non o-
ciosam adiectam habuit.

Facie proxima versf. 11. pro αὐτὸς, αὐτὸν.

Facie 46. versf. 5. pro καὶ τοὶ ταῦτα καὶ τοὶ,
τοιαῦτα περὶ τῶν.

Facie 47. versf. 14. pro βραχέων ῥημάτων
βραχέων λόγου reperi.

Facie 49. versf. 31. pro ὑποδεδωκέναι, ἐπι-
δωκέναι, proculdubio rectius.

Versu à fine quarto loco περὶ δὲ, anti-
quum περὶ δὲ legit.

Facie 50. versf. 26. lege ἀκούοντες δὲ τούτων
τὰ πολλά, &c.

Facie 51. versf. 7. pro ὅτι δικαίως καὶ κατὰ εὐσέ-
αν, antiquum addita adhuc coniunctione ὅτι
καὶ δικαίως καὶ κατὰ εὐσέαν habuit.

Versu 16. vbi Aldinum habet οἷον ἔξ
ὧν ἐμελλον σωθῆσθαι, πολλά δὲ καὶ, &c. in no-
stro antiquo plura verba aderant ad hunc
modum, οἷον ἔξ ὧν ἐμελλον σωθῆσθαι πολλά
δὲ οἷς περὶ τῶν ἀπέχθει καὶ, &c. quæ neces-
saria esse ad verborum sensum, vel semi-
doctus intelligit.

In fine eiusdem facie versu 2. pro ἑλ-
λει, ἑλλησι, emenda librariorum vi-
cium.

Sequenti facie versu 2. pro ἴν' εἰ μὴ περὶ
σηπ, legendum videtur, ἴν' εἰ μὴ περὶ ση-
π, &c.

Versu 12. pro ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐν χερρόνησῳ,
legendum est ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν χερρόνησῳ χη-
ματ' ὑποπέλλει, &c.

Versu à fine 5. hæc verba omnia. εἰ γὰρ ἦσαν
δύσλωτ' ἀπάλαι εἴνεκα τῆ μηδὲν ὑμᾶς αὐτοῖς
ποιεῖν ἐθέλει, ἀλλὰ οὐκ εἰσὶν, in vetusto exem-
plari defuêre. Et tantum in tertiam Phi-
lippicam.

IN IV. PHILIPPICAM.

In argumento Libanij statim initio, pro
καὶ εἶδὲ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει, nostrum καὶ
εἶδὲ ὁ λόγος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει ha-
buit.

In oratione facie 54. versf. 8. pro ἐπὶ οὐδε-
νὶ τούτων, nostrum οὐδὲν τούτων habuit.

Facie 56. versu 29. pro εἶδὲ ἀίρπαστος, in
nostro erat ἀνώσαστος, eodem penè sensu.
Idem quoque Aldus indicauit, sed non
apposito asterisco.

Versu 38. pro καὶ δὴ βαρβαροῦ, in no-
stro ὁ δὴ βαρβαροῦ. Versu mox sequen-
te pro ἐγὼ γὰρ, ὅταν ἴδω τὸν μὲν, &c. in nostro
adiectam adhuc dictiunculam πᾶν reperi,
ad hunc modum, ἐγὼ γὰρ ὅταν ἴδω πᾶν τὸν
μὲν, &c.

Facie 57. versu 5. pro ἐπιθεῖς, καταθεῖς
scriptum legi. Reliqua quæ annotata sunt
ab Aldo stellulis siue asteriscis, cum no-
stro consentiebant.

Eadem facie versu à fine 8. pro κατα-
βάζοντας, emēda & suppone μεταβάζοντας,
& hoc librariorum incuria deprauatum.

Facie

Facie 58. versu 28. pro *Ε τοῖς ὅπλοις*, in nostro *εἰ τοῖς ὅπλοις*, &c. erat.

Facie 59. versu 24. pro *οἰομύθοις ἀπαντες*, in nostro *εἰδομύθοις ἀπαντ' ἀπαθῆναι*, &c. scriptum reperi.

Facie 61. versu 3. pro *ἀσφαλές τὸ τὰ αὐτῶν*, &c. in nostro *ἀσφαλές τὸ μὴ τὰ αὐτῶν*, &c. reperi, addito adhuc aduerbio *μη*.

IN EAM QVÆ EST CONTRA
Philippi epistolam.

In epistola Philippi versu 2. pro *πρέσβεις ὑποσείλαντος*, antiquū *πρεσβείας* habebat. Eadem facie versu ultimo pro *ὡς τ' ἀίχμαλώτων*, in antiquo *ὡς τῶν ἀίχμαλώτων* legi.

Facie 65. versu 2. pro *Ε τὸ ὄψανομεν*, καὶ τοῖς *ὄψανομεν*.

Versu 7. vbi corruptè legitur in Aldino *νεὺ αὐτοῖς φαίνεσθαι ποιουῦντας*, in antiquo sic emendatum reperi, *νεὺ αὐτοῖς φαίνεσθαι ποιουῦντας*. Atque ita legendum esse, antecedentia verba satis confirmant. Qui verò hoc grave esse non possit, quod ea quorum gratia alios sic odio habuistis, nunc ipsi facere videmini. Quinetiam particula *εἰ* sic legi cogit.

Facie 66. versu 5. vbi Aldus habet *οὔτε τοῖς φεσθενεῖς ἀπεδίδοσαν*, nostrum *φῶρας* fures habuit.

Versu 7. pro *ὅπισθ' ἴσταθε*, emenda *ἐπισθ' ἴσταθε*.

Facie 67. versu 4. pro *οἱ ὡς τοῖς ἄλλοις*, antiquum *ὡς τοῖς ἄλλοις* legit.

Versu 8. sic legendum, *ἔθεν καὶ τῶν ἀίχμαλώτων μῆδων ὧν ἀπαρχὴν ἀδριατικῆς χερσοῦ αἰέτησεν*, statuam auream erexit.

IN EAM QVÆ

συμβουλοῦσθαι inscribitur.

Facie 68. versu 12. pro *κατασπιδάξασθε*, *κατασπιδάσασθε* reperi.

Versu 24. vbi Aldus legit, *λαμβάνειν ὑμᾶς φημι τὸ ἴσον*, comperi deesse verbum ad hunc modum, *λαμβάνειν ὑμᾶς φημι χεῖναι τὸ ἴσον ἕκαστον*, planè ad sensum verborum necessariū.

Facie 69. versu 1. pro *οὔτε κατασπιδάξασθε*, *κατασπιδάξασθε* reperi.

Facie 70. versu à fine 6. pro *τὰς μὲν δὴ πολιτικὰς*, nostrum *πλιτείας* habuit. Paulò superior versu 15. pro *μῦραθῶν*, emenda *μῦραθῶν*.

Facie 71. versu 3. pro *μεγάλῳ οἶμαι καὶ πλείον*, nostrum seu antiquum exemplar *μεγάλῳ καὶ πλείον οἶμαι* habuit.

Versu 13. pro *ὀκείνοις πεπερασμένων*, nostrum proculdubio rectius *πεπερασμένων* legit. Iubet enim Athenienses considerare facta maiorum, & conferre cum suis ipsorum.

Versu 31. pro *ὀνόματι ἀκολούθους*, in nostro *ὀνόματι ὄψα πηλοῖς* legi.

IN EAM CVIVS TITVLVS

est *ὡς τῶν συμμοριῶν*.

In argumento Libanij versu 2. sic scriptū reperi, *ὁ μὲν τῶν ἀθλευσάντων δῆμος καὶ κενήνεται* & *σὺ χαλεπὸν*, &c. Versu deinceps 4. *ὡρεξάνισαθε* legendum est. In fine pro *τῶν λειτουργούντων*, in antiquo *λειτουργῶν* reperi, non magni discriminis aut momenti diuersitate.

In ipsa oratione facie 73. versu à fine 9. pro *σπεπτεον ἔστιν*, ego *σπεπτεον* καὶ scriptum reperi.

Versu à fine 3. pro *δῶξαν ἀδριατικῆς λαβῆναι*, *δῶξαν ἀδριατικῆς λαβῆναι* legendum.

Facie 74. versu à fine 18. pro *ἔχοντα μῆκος*, nostrum *ἔχοντα μήκοθεν* habuit. Et mox infra versu 3. pro *ἀκούσαντας ὑμᾶς αὐτοῖς αὐτῶν*, in foeminino genere nostrum legit.

Facie 75. versu à fine 14. pro *Ε φήρεις πόσαι*, antiquum *πόσαι* exhibuit.

Facie 77. versu 12. pro *ὅτι ἔως*, in antiquo *τῶς* legi.

IN EAM QVÆ EST DE

Rhodiorum libertate.

Facie 79. versu 16. pro *ἀτυχήμασιν*, in nostro *ἀτυχήσασιν* erat.

Facie 80. versu à fine 18. pro *ἔτε ἰδία ξένος*, nostrum *ἔτε ἰδέξενος* vnica dictione habuit.

Facie 81. versu 18. à principio pro *καὶ δίκημα*, nostrum *δίκημον*.

Facie 82. versu à fine 11. vbi Aldus legit *ὅταν οὐδὲ μὴ δὲν ἢ δὲ τοῦτοῖς ἀκούσι τῶν δειόντων γενέσθαι*, in nostro sic scriptum reperi, *ὅτ' αἰ ἐν μνηστῆρος ἀκούσι τῶν δειόντων ἀκούσι γίνεσθαι*. que lectio mihi magis arridet. Caterum quam pro Megalopolitanis dixit, nusquam discrepare comperi. Sed neque in illa que de foederibus cum Alexandro initis dicta est, quicquam quod alicuius momenti esset inueni, nisi facie 89. versu 11. pro *τὴν πόλιν ὁ μακεδὼν τῶν δῆμον* in nostro erat. Et versu 28. pro *ὁμογίαις, ὁμολογίαις* emenda: ceteris cum Aldino concordantibus.

IN ORATIONEM CONTRA

Æschinem pro causa

Ctesiphontis.

In argumento Libanij versu 4. pro *ὡχέροσα*, in antiquo erat *ὡχέροσε*. Versu 9. pro *ὡχέροσα τῶν ἔργων*, scriptum fuit, *παρέχεσθαι ψιλῶν*. Versu 22. pro *νόμος κελεύει, νόμον ἢ κελεύειν*, in accusatiuo, que recta videtur lectio. Deinde versu sequenti pro *τῶν κελεύοντων*, antiquum habuit *τῶν λέγοντων*. Postremo prope calcem argumenti pro *δεῖ γὰρ ἀρχεσθαι τῶν δότων*, &c. legendum est *δεῖ γὰρ ἀρχεσθαι τῶν δότων*, &c.

In ipsa oratione facie 94. versu 4. pro *ἀνίλωκε*, legendum & emendandum *ἀνίλωκε*. & mox versu 6. pro *τοῖς ἐξωθεν*, simpliciter *τοῖς ἐξω* reperi. Eadem facie versu à fine 4. vbi Aldus legit *πῶς ἔχθρον ὡρεῖσασθαι*, in antiquo *πῶς* non legitur.

Facie 95. versu 20. pro *αὐτὸς παρῆσθαι ἄξασθαι*,

in nostro erat αὐτοῖς, in datiuo. Mox infra versu à fine 8. lege κηφισίων. Versu à fine 3. pro ἐξ ἀγῶδεις, δι' ἐξ ἀγῶδεις nostrum habuit.

Facie 97. versu 3. pro μηδὲ μίαν ἀναβολὴν, antiquum habet ἰσφραλλῶν. Versu deinde 19. pro ὠμολόγησε τὴν εἰρήνην, erat ὠμοσε, iurauit pacem. Versu à fine nono pro Εὐλεῶδ', e-menda Βούληδ'.

Facie 98. in fine ψηφίσματος pro ἐπιηγύλαθ' ὑμῶν, antiquum ἐπιηγύλλεθ' scriptum habuit.

In epistola Philippi versu 4. vbi Aldinū habet φεσυραὶ εἰσαγηχότας, in nostro plura verba legi, φεσυραὶ εἰσαγηχότας εἰς αὐτὰ, scilicet πολιόμενα. Deinde versu 8. pro εἰρήνην συνθέμενοι, erat adhuc additum sic, εἰρήνην ἢν συνθέμενοι.

Facie 99. versu à fine 8. pro ταῦτα ὑποδομένων, erat ὑποδομένων, & rectè. Versu ultimo deest articulus ἦ, sic enim ibi legédū, πᾶσαι ἢ οἰκουμένη μεσση γέρονε ποροδοτή.

Facie 100. versu 6. pro ὑπολάλατε, nostrum ὑπολάλετε habuit. Eadem facie versu à fine 8. vbi Aldus habet τὰ δημόσια γράμματα, in antiquo γράμματα non aderat. Versu à fine 5. pro ἔα γῶδων τῆ καμῆ, in antiquo ἔα γῶδων τῆ καμῶν, nisi fallor rectius habuit. Versu à fine 3. pro κλητόρες, κλητήρες. licet vtrumque significet viatores, & vtrumque rectè legi potest.

Facie 101. versu 17. pro τῆ γεαφῆ, τῆ γεαφῆς in genitiuo scriptum inueni.

Facie 102. versu 9. pro ἀφ' ἧς αὐτοῖς, in nostro ἐφ' ἧς αὐτοῖς, mutata præpositione.

Versu à fine 9. eiusdem faciei, quem locum Aldus quoque asterisco notauit, sic in antiquo legi, τὰς μὲν ἀναίρων, εἰς αὐτὸν τὸς τυγάδας κατὰ γον.

Facie 103. ἐν τῷ ψηφίσματι, versu 4. pro σκάφη εἰκοσόν, in nostro fuit σκάφη ἐκείσε, magno sanè discrimine. Mox in eodem versu 9. pro καὶ τοῖς στραπώτας τοῖς στρατηγοῖς in antiquo legi.

Facie 104. versu 9. vbi Aldus asteriscum apposuit, & συντελέσαι quoque lege indicauit, nostrum συντελεῖσθαι habuit.

Facie 105. versu 12. pro ἢ γέλωτα ἢ ἄ νυῦ, nostrum ἢ γέλωτα ἢ ἄ νυῦ, &c. scriptum habuit.

Versu 21. vbi in Aldino legitur ὁ φίλιππος ἐξήλαθη τοῖς μὲν ὀπλοῖς ὑφ' ὑμῶν, in nostro verba sic collocata erant, ὁ φίλιππος ὑφ' ὑμῶν μὲν ἐξήλαθη τοῖς ὀπλοῖς.

Versu 26. pro οὐδὲ ὅτι τούτοις, in antiquo τούτων erat. & vers. 29. pro ἡμᾶς, ὑμᾶς. & versu 31. pro οὐκ ἐν λόγῳ δεῖ μαθεῖν, in antiquo ἐκ ἐν ἐν λόγῳ δεῖ μαθεῖν. Præterea versu 37. defuit articulus τῶν, vbi sic legendum est, καὶ τοῖς τῶν ἀσθενῶν, &c.

Facie 106. versu 7. ἐν τῷ τῶν βυζαντιῶν ψηφί-

ματι, apertissima mēda est librariorum incuria commissa, vbi pro πῶθ' ὄλον, proculdubio sicut nostrum exemplar habuit, πῶθ' ὄλον, legendum est. id quod docti pro germana lectione facilè agnoscent. Vsurpant enim Latini authores hanc vocem, vt Vergil in nono:

Si qua tuis vnquam pro me pater Hyrtacus aris

Dona tulit, si qua ipse meis venatibus auxi

Suspenditve tholo, &c. παρ' ἀθλωαίοις τε

καὶ φρακεῦσιν ὁ τόπος ἡ ἐνθα ἐδέπνουσι οἱ φρυγᾶνεις.

Facie 107. versu 4. pro ἐκ ἐποίου τῶν, in nostro ἐκ ἐποιοῦν, & videntur duæ dictiones in vnam conflatae, aut contra.

Hoc loco mihi temperare nequeo, quin & hac oratione pulcherrimam sententiā his annotatiunculis inferam, quam omnium oculis obuerrari subinde par erat, πέρεις μὲν γὰρ, inquit, ἀπασιν ἀνδραποῖς ἐστὶ τὸ βίου ὁ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίῳ τις αὐτὸν κατερίζας τηρῆ. δεῖ ἢ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδραποῖς ἐχειρεῖν μὲν ἀπασιν αἰεὶ τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν παροβαλλομένους ἐλπιδὰ φέρειν δὲ ὁ παρ' ὁ τοῖς διδοῦ γηναίως. Hanc nos exercendi styli gratia sic latinam fecimus carmine:

Horrida cunctorum mors certo funere vitam

Claudit, fatalis saeva ministra coli.

Quamuis se clausum quis muris seruet ahenis,

Mors tamen ex illis in caua busta trahit.

Fortes ergo viros claris incumbere factis

Semper ἔσ' ingenti mente vacare decet.

Nec rerum ambigūe euentum sperare secūdū,

Nutet in incertum sors malefida licet.

Sed quacunq; Deus conanti cælitus offert,

Omnia magnanimo pectore ferre decet.

Eadem facie versu à fine 16. sic antiquum habet, συμβουλῆς οὐσης ἢ μελλόν, & non ἐμελλον. & proximo versu pro μνησικακήσειν, μνησικακεῖν, ac deinceps pro κατὰ γῶδων, saltem ἀγῶδων simpliciter. Item versu à fine 3. sic, καὶ γεαφῆς τῆ ἀγῶνα τῶν εἰς ὑμᾶς, &c. non addita dictione ἀσθενῶν.

Facie 108. in psephismate versu 3. pro καθ' ὁ αἰ συντέλειαι, nostrum καθ' ὅν habuit.

Versu à fine 15. in antiquo ἐθέλειν nō erat.

Facie 109. versu 11. pro δξακνηκῶν, simpliciter κνηκῶν legebatur, quanquam Aldus indicat δξακνηκῶν quoque inueniri.

Versu 13. in Aldino verbum deest, sic enim legendum est, συντελεῖν τοῖς πολλοῖς αὐτῶν, id quod vel mediocriter docti intelligēt.

Versu 25. pro ἐπέδωκα, in nostro ἐπέδωκα legi. Versu 32. pro εἶθ' ὅπ, in antiquo εἶθ' ὅπ. & proximo versu pro ἐσαφαιουῦν, legédum est ἐσαφαιουῦν, id quod syntaxis requirit, Charidemus coronabatur.

Facie 110. versu 3. pro τῶν στραπωτῶν πῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων, nostrum sic habuit, στραπωτικῶν ὑπὸ

πολεμίων, atque haud scio, an nō multo emendatius. Versu 13. δε π̄ in antiquo non reperi.

Facie 111. versu 1. pro τούτοις ἢ δέξιναι, in antiquo τούτοις γδ δέξιναι legi. versu à fine 20. pro εἰμοί ἢ ἀγαπῶν, nostrum εἰμός habuit. & mox versu 2. vbi legitur φιλοφροσύνῃ ἀνταφύσει, φύνσει in antiquo non erat. Deinde versu 5. pro δὲ σὺ, εἰ, δὲ σὺ, εἰ, erat, sicut legendum est. Versu à facie 7. pro πόδιν λαβόντι ἢ πᾶσι, ἀξιοδέν, in antiquo πόδιν ἢ πᾶσι ἀξιοδέν, scriptum reperi. & versu 3. pro τοιούτοις εἶ, τοιούτοις, in accusatiuo.

Facie 112. versu 2. pro κλεισῶ, in antiquo κλεισῶ, & mox versu proximo pro ἐξέφεσε, simpliciter ἐξέφεσεν reperi.

Versu 6. & 7. pro ἀπ' αὐτῶν ἢ ὅν αὐτὸς βεβίωκεν, in antiquo ἀπ' αὐτῶν ἢ αὐτῶν ὅν βεβίωκεν legi. Versu 14. pro δὲ τούτοις, emenda τούτοις. Versu 17. pro πῶς γδ ὑμῶν οὐκ οἶδε ἢ ἐποφθασιέντα, in nostro numero multitudinis τοῖς δαποφθασιέντα positum legi.

Facie 113. versu 5. pro ἀναξίως, ἀξίως. Et infra post adductos testes, versu 2. vbi Demosthenes iterum loquitur, πολλὰ ἐγὼ μὲν, in nostro πολλὰ αὐτῶν, &c. erat.

Facie 114. versu 12. εἰς πλὴν ἀπικλῶ ἀγῆ, nostrum εἰσπῆγῆ, habebat.

Facie sequenti in dogmate seu decreto Amphictyonum, pro δελαβεῖν τοῖς ὄρκοις, antiquum ὄρεσι, quæ germana lectio est: facilius autem fuit lapsus, & ὄρεσι in ὄρκοις literarum affinitate. In proximo decreto versu primo ex ἐκεῖνης, fac ἐκεῖνης, deprauatum à librariis.

Facie 116. versu 10. post Philippi epistolam, vbi πλὴν πολὺν σκοπῆς, &c. Aldinū habet, manifestus error est, cum legendum sit vetusti exemplaris testimonio σκοπῆς, quod etiam verborum sensus requirit. ait enim multis tenebris veritatem Atheniensibus esse obscuratam. fortasse nonnulli codices habuere σκέπας, quæ lectio esset tolerabilior priore, multis tectoriis inuolutam veritatem, &c.

Facie 117. in fine primi ψηφισματος, pro βελανθῆρας, legendum πυλαθῆρας.

Facie 119. versu 9. pro δὲν ἀεφῶτον, δὲν ἀεφῶτον. & versu 21. pro ἀλλ' ἐπαγγέλλεσθε, ἐπαγγέλλεσθε. & mox versu sequenti pro ἢ κείνοι τὸ μέλλον ἀποφραδῶν, in antiquo ἢ κείνων τὸ μέλλον ἀποφραδῶν scriptum reperi.

Facie 120. versu 4. βία καὶ τῆ ὀμότητι, legendum βία καὶ τῆ ὀμότητι, violentia & crudelitate.

Facie 121. versu à fine 10. pro γρηγορήσας, γρηγορήσας.

Facie 122. versu 7. pro τὲ το πεπονηκός, antiquum πεπονηκός habuit. Mox versu 16. pro τὸ

τε κενεῖται, emendatius legitur κινεῖται.

Versu 21. pro ὁ πᾶσι κοινόν, in antiquo τὸ πᾶσι κοινόν, &c. Deinde versu 24. pro ἀκοντῆ, ἀκοντῆ emendandum & legendum.

Facie 124. post ὀπισθολῶν versu 5. pro εὐπεπύθισαν, in nostro εὐπεπύθισαν reperi. Deinde infra post Thebanorum responsū versu 8. pro ἐκείνων ἢ φίλιππων, simpliciter in genitiuo in antiquo codice ἐκείνων φίλιππων scriptum legi.

Facie 125. versu à fine 6. pro ἀφ' ἐαυτῶ, ἐφ' ἐαυτῶ.

Facie 126. versu 4. pro λόγων περίων, λόγων κρίσιν.

Facie 127. versu à fine 14. pro κεδέσθαι, κεδέσθαι. & pro σιτοπομπῆς, lege σιτοπομπῆς.

Facie 128. versu 3. οὐκ ὄρεσθαι τῶν βασιλείων, in antiquo legitur. Versu 21. sic in eodem verba ordinata erant, καὶ μὲν τῶν δεσποφθασιέντων γρηγορήσας ἢ μὴ, quæ cum Aldina lectio conferre potes.

Facie 129. versu 1. pro δέδειται ἢ κησιφῶντα ὄνομα, nostrum δέδειξ ὄνομα κησιφῶντα paulò diuersius erat.

Versu tertio pro φυγῶν, erat κησιφῶντες.

Versu 8. pro χείρον, nostrum χείρον habuit. & versu 16. pro δελεθρήσομαι, δελεθρομαι. & versu 23. pro ὡς ἢ ἐκλόμῃ ὑμῶν συμβῆναι, in nostro ὡς ἢ ἐκλόμῃ ὑμῶν συμβῆναι non aderat. Præterea versu 32. pro ψυχρότητα, in nostro erat αἰσχροτητα, haud dubiè rectius. Item versu à fine octauo pro ἀπόλουθα, πικρόλουθα adiecto articulo. Et versu penultimo pro τὸ λυπησῶντα, πᾶσι in plurali numero.

Facie 130. versu 14. pro γρηγορήσας, in nostro γρηγορήσας. Et mox versu sequenti in his verbis, ἐφ' οἷς πῶς οὐκ αὐτὸς ἀληθῆς, &c. in antiquo οὐκ αὐτὸς non aderat. Et item versu 18. pro τοῖς ἀρχαίοις, in antiquo ἀρχαίοις scriptum reperi, quæ χαρτοφυλακία vocant. Versu 21. pro συμμύκκα, συμμύδω, συμμύλω.

Facie 131. versu 11. pro ἢ ποιήσαντα, in antiquo τὸν ἢ δὲ ποιήσαντα. vt totum sic legatur, ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν δὲ παθόντα, δὲν μεμνηῖσθαι τὸν πάντα χερόν. τὸν ἢ δὲ ποιήσαντα, δὲ δὲ ὀπιλεῖσθαι, &c.

Versu à fine 11. pro κατ' αὐτῆ, κατ' αὐτῆ, in antiquo. Et mox pro ἀγῆφοις νομίμοις, νόμοις scriptum reperi.

Facie 132. versu 20. pro ἐν τοῖς κοινοῖς, erat ἐπι τοῖς κοινοῖς, &c. & infra pro φωνασίας, φωνῆς ἀσπίσεως.

Facie 133. versu 29. sic in antiquo legitur, σαυτὸν ἀγῆμονά οἶσα καὶ σποφάπτω, cum in Aldo οἶσα desit.

Facie 134. versu 20. pro δὲ οἱ πῶς αὐτὸς οὐχ' εἰ μοι, in antiquo δὲ οἱ πῶς αὐτὸς εἰ μοι. Paulò inferius, pro θεοσύδαιος, θεοσύλαος. & mox pro τελέδαμος, τελέδαος: quæ quanquam sūt pro-

pria nomina, tamen præstat & in his habere lectionem certam & emendatam.

Facie 135. versu primo pro ὡσαυτ' ἀδ' εἰς ἐν ζυτάνη, in nostro ὡσαυτ' ἀδ' ζυτάνη scriptum erat. Versu 8. loco, μέγιστον τῶν ἐμαυτῶν φρονῶ, in antiquo, μέγιστον τ' ἀδ' ἐμαυτῶν φρονῶ. Et versu 20. pro πειραίως, πειραίειως. Versu 25. ὑμῶν ociofum esse videtur vetusti exemplaris testimonio.

Versu 29. pro ἐδὲ πορροδέντο, πορροδέντα reperi. & mox versu 32. pro ἐλυμμένατο, ἐλυμμένετο.

Versu penultimo in antiquo codice, ὦ γῆ & θεοί, exclamatio non aderat, atq; haud video quàm hoc loco valde sit necessaria.

Facie 136. versu 24. pro ἐπίγε καὶ ἡ πατρίς, in antiquo ἐπὶ οἷς ἡ πατρίς ἡνέχθη. Versu 27. locus ab Aldo asterisco annotatus, nulla tamen alia lectione indicata, sic in vetusto legitur, αἶς ἐπέσης ἐπὶ λωρθεῶται, δεξ' σέ, quod sequitur, nusquam vidi. Mox pro πεία βίβλη, in nostro, πεία βουλή, haud dubiè rectius, quam & Aldi lectio defendi possit. & mox ποῖσι νεώσοιμοι, legendum est νεώσοιμοι.

Facie 137. versu 4. pro κακῆνο σκόπει πόπρον καλλίων κ' ἀμεινον τῆ πόλει δεξ' τὰς τ' πορροδέν δουρυσίας οὔσας ἰσθ' μεγέθει, in antiquo sic collocata hæc verba reperi, κακῆνο σκόπει πόπρον δουρυσίας οὔσας ἰσθ' μεγέθει, &c. Et pro οὐδμουῖ, οὐδὲ μδμουῖ. Et mox pro εἰς ἀχαρυσίαν, ἀχαρυσίαν. Et sequenti versu, τις ὄψθ' τούτων, in his verbis ὄψθ' non aderat, neque mox ἀδρῶν aderat, vbi legitur in Aldo τότε ἐπαυ. οὐδρῶν ἀδρῶν.

Postremo versu à fine 12. pro ἐν ἀμφικτυονικῆς δίκας, οὐκ εἰς ἀμφικτυονικῆς δίκας, adiecta præpositione εἰς antiquum habuit. Et mox pro οὐκ ἀπαυγέλλομδρῶν. ἐπαυγέλλομδρῶν.

IN ORATIONEM QVÆ est de falsa legatione quoque contra Æschinem.

Hanc orationem varietate priori cõfert in oratore suo Cicero, in qua facie 143. versu 7. pro εἰδυμεμδρος, in nostro antiquo εἰδυμεμδρος reperi.

Versu 12. pro τάναντία τούτων, τούτου. Et versu 25. pro Ἐ λογίσταθε, λογίσταθε. Et postea versu 27. pro ματὰ ταῦτα, emenda μετὰ ταῦτα.

Facie sequenti versu 18. pro πέμπεν, πέμψαι. & versu à fine 7. pro εἰς ἀθλωαίων, erat ἐθλωαίων.

Facie 145. versu 14. pro καὶ ὄψθ' τὸ ψήφισμα, in antiquo καὶ παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα scriptum inueni.

Facie 146. versu 26. pro τὴν τούτου ἑαυτῶ. & versu à fine 6. pro πορροδέντω, πορροδέντος vetus exemplar habuit.

Proxima facie versu penultimo, pro αἰάστωτος ἡ πόλις, αἰάστωτος in nostro inueni.

Facie 148. versu à fine 12. pro ταχέως, ταχέως, quam ego veram lectionem esse puto. est enim referendum ad sequens participium ἁγόντων. asperè, acerbè ferentibus vobis, &c. procliuis autem lapsus librarij fuit ex ταχέως in ταχέως vnica omissa litera ρ.

Facie 149. versu 2. pro ἐγρόνοις, ἐγρόνοις. Eadem facie post citatas epistolas versu 7. pro ἐγ τὸ ψήφισμα, in nostro ἐ τὸ τότε ψήφισμα, adiecta adhuc particula τότε. Eodem versu pro ἐπαυγέλλαι, ἀπαυγέλλαι. Et versu à fine 7. iterum pro ἐγρόνοις, ἐγρόνοις scriptum reperi.

Facie 850. versu à fine 13. pro συμμαχία, θηβαίων καὶ φατέων, in nostro ἀθλωαίων καὶ φακίων erat, atque ita legendum esse superiora & antecedentia verba confirmant.

Facie 151. versu 8. pro ἡ ὄπη, in nostro ὡς ὄπη. & mox versu 11. pro ὑπεδέξατο, ὑπεδέξαντο in plurali numero inueni.

Versu proximo pro ἐσώθησαν οἱ φακῆς, ἐσώθησαν αὐ οἱ φακῆς, & infra versu 17. pro ὡς ποινῆς, ὡς ποινῶν legendum, spectat enim præcedentem genitiuum φακῆων.

Versu 26. pro δεξ' τὴν εἰρλίω, μετ' ἡ εἰρλίω.

Facie 153. versu 9. pro πεπορευμένα αὐτοῖς, πεπορευμένα αὐτῶ. & mox versu sequenti, pro δεξ' τε δήμος, δεξ' δήμος. Versu 12. in οὐ δουλόθεν, οὐ ociofum esse videtur.

Versu 18. pro ἀμυῖαθε, ἀμυῖαθε. Versu à fine 17. pro διαπάας ἡδ' σπαῖδοσαμδρῶν, διαπάας τὰς ἡδ' σπαῖδοσαμδρῶν. Et versu à fine 8. pro παρκερῶθητε, παρκερῶθητε scriptum inueni.

Facie 154. versu 3. pro ἐδορυβείτε, nostrum ἐδορυβείτε. & versu 6. pro, καὶ τὸ αἴτιον. καὶ τ' αἴτιον, in masculino genere. & versu 8. pro κατηγορημδρῶν αὐτῶ, αὐτῶ. & versu proximo pro ἡδ' πορευμάτην, ἡδ' πεπορευμδρῶν habuit. Deinde versu 15. pro καὶ κτήμαθ', κτήμαθ'. & versu 22. pro ἡδ' ἐκείνων, ἡδ' ἐκείνου. Et versu 24. pro ἡμῶν ἡ ἀδικαίως αὐ ὑπῆρχεν, ἀδ' ὑμῶν δικαίως ὑπῆρχεν. Præterea versu à fine sexto pro ἡχαροῦ οὐτοι, ἡχαροῦ αὐτοῖ. & versu sequenti pro ὄψθ' τούτων, ὄψθ' τούτου, mutato numero, in quo quidem nonnunquam multum momenti positum est. Et rursus sequenti versu mutato numero pro ἡχαρε, ἡχαρετε in antiquo erat.

Facie 155. versu 23. pro ἐμβιβάζετε, συμβιβάζετε. & infra versu à fine 7. pro οὐδὲ τοῖς παμοῖν, οὐδὲ τοῖς γυναιξί, in antiquo οὐδὲ τοῖς παμοῖν αὐτῶ, &c. haud ociofa dictione addita scriptum inueni. Et versu ultimo pro ζῶντα τοῖς πολλοῖς, in nostro τοῖς λοιποῖς erat. Quem locum quanquam Aldus annotarit asterisco, neque tamen aliam lectionem indicavit, sicut in multis aliis eundem fecisse comperi.

Facie 156. versu 14. pro ἡ λέγοντά π, nostrum ἡ λέγοντά πνα habuit. Et versu 19. pro οἶα ἔξηπάτησε, οἶα ἔξηπάτησε.

Facie

Facie 157. versu primo pro ὡς ἵνα λαμβάνη, in nostro ὅς ἵνα λαμβάνη. Et versu 22. pro ἀφίπσιν, ἀφίπεται. Et versu à fine 7. pro εἶδ' ἴδω, οἶμαι, ἴδω, multo sanè discrimine. & versu à fine 4. pro ὑπερνεῖτο, ὑπέχρητο scriptum fuit.

Facie 158. versu 6. pro καὶ μικρὸν ὑπεφύλατε ἐλπίδα, in antiquo καὶ μικρὸν ἀπεφύλατ' ἐλπίδα. & versu 33. pro ὥστε πάντα τὰ ἄλλα, ὥστε πάντα ταῦτα. & versu sequenti pro καὶ τοιοῦτου παραμύθου, καὶ τοιοῦτου τῆ παραμύθου, interposito articulo fuit.

Facie 159. versu 12. pro ὥστε τοσοῦτον ἀδικημάτων, in antiquo ὥστε τοσοῦτον παραμύθων, nonnullo sanè discrimine legitur. Et versu à fine 14. pro ὡς μὲν ἄλλων ἐκ τῶν εἰκότων, nostrum adhuc dictionem habuit additam ad huc modum, ὡς μὲν οὕτω μὲν ἄλλων ἐκ τῶν εἰκότων, &c. Et versu à fine 8. pro ὡς ἀτυχί, ὡς ἀτυχί in nostro fuit.

Facie 160. versu 8. pro καὶ πάντας διαπραΰνει βουλήσεται, antiquum ἐβλήσεται habuit. Et versu 11. pro ἡλθον πρὸς αὐτὸν ἀπίσθεις ἡλθον ὡς αὐτὸν, quod Atticum est, & magis Demosthenicum, licet verborum sensus idem sit. Et versu 16. pro ἀργυρεὰ καὶ χρυσὰ περιτέθειν αὐτοῖς, in nostro περιτέθειν reperi, argentea & aurea vasa propinavit illis. Quamvis & Aldi lectio non incommodè locum suum tueri possit.

Facie 161. versu post μέρτυρες 6. pro εἰδ' ἐκ ταύτης αὐτῆς, εἰδ' ἐκ τῆς αὐτῆς. Versu 10. pro ὡς ἀδρες ἀθληταῖοι, ὡς ἀδρες δικασταί. Et versu 13. pro τοῖς ἐνέωσιν ἀπειλήσονται αὐτῶν, τοῖς ἐνέωσιν, &c. Versu 15. pro οὐτε, μήτε. & versu à fine 5. pro εἰσάδαι, εἰσάσαι, sensu non discrepante. sed eiusmodi minutiarum non paucas consulto prætermisimus.

Facie 162. versu 6. pro τὴν ἀπίσθιν εἰδὲς ὑμῶν, nostrum ἰδὲν ἔσται habuit. Versu post ψήφισμα primo pro ἐνδένδεν μὲν τοίνυν, ἐνδένδεν ἢ μὲν τοίνυν, &c.

Facie 163. versu 15. pro ὥστε τυχεῖν τῆς εἰρήνης, αὐτὴν τῆς εἰρήνης.

Versu 20. pro τοῦτοισι σάξεται, τούτω σάξεται. Eadem facie post μέρτυρία versu 2. pro ἀπήραυτον ἄριστον, haud dubiè emendatius ἀπήραυτον legitur. Versu à fine 6. pro χερόν δεξιῶν, in nostro δεξιῶν reperi. Versu penultimo pro ἢ τὸ αὐτὸ ὄδον, nostra lectio ἢ οἱ τὸ αὐτὸ ὄδον habuit.

Facie 165. versu 8. pro συμμάχοις ἀνέγραψαν, ἐνέγραψαν emendatius legitur.

Versu à fine 7. pro ἐαλωκέναι, ἠλωκέναι.

Facie 166. versu 16. pro σφόδρα ἀπειρολογησθε, in nostro duobus verbis ἀπειρολογησθε scriptum erat.

Facie 167. versu 2. pro δούσιν ἢ ἀπρέστων ὄσων, δούσιν ἢ ἀπρέστων ὄσων. Versu 16. pro συσσειπτικῶς, in antiquo codice συσσειπτικῶς. & versu

27. pro ἐνωρακῶς, ἐνωρακῶς. Et versu à fine 6. pro τὸ ἀδελφὸν τῆ φιλιππου, τὸ ἀδελφὸν τῆ φιλιππου. hic versu à fine tertio τὸν ἕν τὸν φαιδίμου, & non τῆ φαιδίμου.

Facie 168. versu 1. in antiquo exemplari hac structura verba ordinata inueni, πίνειν ἡσυχίαν καὶ φώζην λυάγχαζον.

Deinde post μέρτυρία versu 3. pro πάντα ἐν τῶν λεγόμενα, in antiquo δευότατα.

Facie 169. versu 9. pro πρὸς τοῖς ὅμοις φασίν, in nostro τοῖς ὅμοις legi, quæ germana lectio cognoscitur animaduertenti sequentia. Ab eo loco versu 14. pro δυνήθει, ἡδυνήθει. Et iterum sex versus descende, pro αἰεδύετο, scias me in antiquo reperisse ἐνεδύετο.

Facie 170. versu 17. pro οἷς οὕτως ἐτοίμοις, οἷς οὕτως ἐτοίμοις. & versu 9. pro φθέρηται, φθέρηται. & versu 22. pro πῶς οὐδ' ἐστὶ ταῦτα, πῶς οὐδ' ἐστὶ ταῦτα. & mox pro ὅσα ὑπέχθη ὑμῖν, in antiquo ὅσα ὑπέχθη ὑμῖν, in plurali numero scriptum fuit.

Facie 171. versu 22. pro οὐ φυλάττεται, οὐδὲ φροντίζει τὸ πόλεως, in antiquo utraque verba in infinitiuo posita inueni, sic, οὐ φυλάττεται οὐδὲ φροντίζει. Et mox eodè versu pro πάλα καὶ τοῖς, &c. πάλα καὶ καὶ τοῖς, &c. Et iterum versu proximo pro ἀδικουμένης, δεξιῶν δεξιῶν, ut totus iste locus sic legendus sit, ἐτέρους ἢ παρόντας ἐξέσονται οὐ φυλάττεται, οὐδὲ φροντίζει τὸ πόλεως. πάλα καὶ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ δενοῖς τρέπεις δεξιῶν δεξιῶν.

Facie 172. versu 16. pro ἀθλιωταῖς, ἀθλιωταῖς. Versu 30. pro παρῆλθον, παρῆλθον. Versu 33. pro τὸ νόμον ἔδος ποιῶν, in antiquo τὸ κοινὸν νόμον ἔδος ποιῶν. Et quidem meo iudicio emendatius legitur. Versu à fine 9. pro παρέξεται, in eodem ὡς ἐξεται legi.

Facie proxima versu 1. pro μηδὲν ὑποκρινόμενον, μηδὲν ὑποσελλόμενον.

Facie 174. versu 3. pro εἶτα τὸ εἰς τοῖς ὄρνιθι ἐπιστόντα, εἰς τοῖς ὄρνιθι legendum esse quis nō videt? Versu 11. οὐτε θεόδωρος, οὐτε ἀεὶσθήμερος ὑπεκρίνατο, in nostro ὑπεκρίνατο in plurali, sicut duo recti præcedentes videntur exigere. Consimiliter versu 14. iudicandum est de ὑποκρίνεται, vbi item in antiquo ὑποκρίνεται legitur.

In iambicis Sophoclis secundus versus ut sibi constet pedibus, sic legendus est, ψυχλὸν τὸ καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, ἄρην αὐτῶν.

Facie 175. versu 1. pro πρὸς τῶν ἡρώδης ἢ ἰαξέ, in antiquo longè fecus, nempe sic, πρὸς τὸ ἡρώδης τῆ ἰαξέ ὅδ' legebatur.

Facie 176. versiculus numero 22. in antiquo sic legitur, ὡς ἡλθὸν δὲ ὑπὸ ἔρκος ὑπερδουροῖ. ὅρῃ καὶ πάντας. tuum est videre Lector, veram tu sequi malis. Versu à fine 3. pro ὑπακίσσασθαι τὸ πᾶν αὐτῶν, ὑπακίσσασθαι τὸ πᾶν αὐτῶν.

Facie 177. versu 7. sic legendum est, νόση-

Facie

σημα γδ, ὡ ἀδρες ἀθληταί, δεῖνόν ἐμπέπλοκεν εἰς τὴν ἑλλάδα Ἐχελεπὸν. In Aldo δεῖνόν abest, quod abesse non potest.

Versu 7. pro χθῆς κὶ παρῶν, χθῆς ἢ παρῶν. Versu 27. pro ταῦτα ἢ ταῦτα ἀρεῖοι, ταῦτα ἢ ταῦτα εἰσὶν ἀργεῖοι. &c. eodem versu pro ταῦτα νῆ πῆν δὴ μαῖρα, ταῦτα νῆ τὴν δὴ μαῖρα. Versu à fine 3. pro ἠγήσατο, ἠγήσαντο, numero multitudinis.

Facie 178. versu 1. pro οἱ ἢ πολλοὶ, in antiquo οἱ ἢ ἄλλοι. Versu 9. pro εἶχεν ὑπακούειν, εἶχεν ὑπακούων. Vers. 11. pro τῶν ἠγεμόνων, ἠγεμονῶν. Deinde post ψήφισμα versu 6. pro κύριος γήγηται, γηῖται, ac mox versu sequenti pro ὁμοίως, ὁμοῦς. Versu à fine 7. pro ἀριθμῶν, quod proprium nomen est, ἀριθμῶν.

Facie 179. versu 2. pro ἐν δεξιά, ἐν δεξιάς. Deinde infra versu à fine 9. pro εἰ τοίνυν τί τούτων ἀπορακτὸν ἔστι τούτοις, τί τούτοις ἀπορακτὸν ἔστι τούτων.

Facie 180. versu 1. pro κὶ ἠλέθησαν πνες, ἠλέθησαν, haud dubiè librariorum incuria deprauatum. Versu 8. pro ὁμοιορῶσιν, ὁμοιοῦσιν.

Versu 11. pro πειρώς, πειραίως legendum. Eodem versu ista verba κὶ πάλιν παρῶν θεασύβουλον ἐμείνον, τὸν θεασυβούλου τῆ δημοτικῆ ἕξιν καὶ δὲ φουλῆς καταγαρόντος, in antiquo sic scripta & ordinata reperi, καὶ πάλιν παρῶν θεασυβούλου τῆ δημοτικῆ κὶ τῆ δὲ φουλῆς καταγαρόντος. Et versu decimoquarto pro ἐργασαμένων, ἐργασαμένων. & infra pro παρῶν κλάοντα, κλαίοντα, sensu non variante. Item vers. 23. pro πῆς χρηρῆς, πῆς χρέος, sine dubio emendatius. Et versu à fine 9. pro ἠμῶν, ἠμῶν.

Facie 181. versu 9. pro κυρβιῶνος, κηρβιῶνος, mutatis & transpositis literis.

Versu à fine 11. pro νεῶ ἢ βοηθήσει, in antiquo βοηθήσει, in tertia quoque periona ponebatur. Versu à fine tertio pro ἐμείθεν ὀψεθε, ἐμείνας erat.

Facie 183. versu 10. pro ἀγραύλου, ἀγ.λόφου. Versu à fine 12. in antiquo addita coniunctio Ἐ, sic emendatè legitur, ἔπει ἢ ἀτόποις πῆσιν ἐν τῇ πόλει κὶ δουραεῖς, &c. Deinde vers. à fine 10. pro ταῦτ' ἐμείνω παρορηκῶς, ταῦτ' ἐμείνω παρορηκῶς. Postremo versu à fine 3. pro κὶ τοῖς παρορηκῶς μετὰ ταῦτα, κὶ τοῖς παρορηκῶς τὰ μετὰ ταῦτα, &c.

Facie 184. vers. 5. pro ποσαῦτα ἠδυνηκότας, antiquum exemplar ἠδυνηκότος habuit. Deinde versu à fine 8. pro ὅτιως ἐπὶ παρορηκῶν ὀπῶς παρῶν παρορηκῶν.

Versu à fine 4. pro ἐπιθυμῶν, ἐπιθυμῶν.

Facie 185. versu 3. pro ἢ μάλιστα ἀπ' αἴτου, δι' ἢς μάλιστα ἀπ' αἴτου. Versu 6. in Aldino exemplari deest coniunctio κὶ, vbi sic legédum est, ἢ ἀιάντων ἐπὶ ψόσασα καὶ ἐπιπορήσει, &c. Versu 14. pro Ἐ ταῦτα οὐ παρ' ἄλλων, καὶ τῆτο οὐ παρ' ἄλλων. Versu à fine 10. pro οὐκοῦν ταῦτ', οὐκοῦν τῆτ'. Versu à fine 8. pro κατεκωλύθην, κατε-

κωλύθεις participium.

Facie 186. versu 3. pro ἀπὲ μὲν τῆ δασιῶς οἰκίζομενας, in vetusto plura erant addita, nec abs re ut opinor, ad hunc modum, ἀπὲ μὲν τῆ δασιῶς καὶ πλασιαῶς οἰκίζομενας. Versu 15. pro γερονότες μακρόδους, γηρόμοροι. Versu 24. pro τούναίσιον οὐ βούλομαι ποιῶ, erat ποιῶ. Versu à fine 7. pro καταγορεῖν ὡς παρορηκῶς, in antiquo καταγορεῖν αὐτὸν παρορηκῶς. Versu à fine 4. pro οὐ πᾶν διιχυρίζομαι, ἐσφόδρα ιχυρίζομαι, modico sanè discrimine.

Facie 187. versu 16. pro τούτων γδ οὐδὲν τσούτων Ἐ τηλικούτων, ἔστ' ἔστι, &c. in antiquo sic legi pro τούτων γδ οὐδὲν τσούτων καὶ τηλικούτων ὄντων, ἔστ' ἔστι, vbi in Aldo omissa erat necessaria dictio ὄντων. Versu 21. pro ἀλλ' ὡς οὐ σὺ συναίπος εἶ, ἀλλ' ὡς οὐ σὺ αίπος εἶ. Versu deinde 23. pro μηδὲ συμφέρον, μηδὲ ὡς συμφέρον. Versu 27. pro πεπονηκότα, πεπονηκότα. Versu à fine 10. pro εἰ ὄφρωνος σκοπεῖν, ὄφρωνον σκοπεῖν, omissa particula εἰ, quæ in antiquo non aderat. Versu ultimo pro δόξαν ὄφρωνος, ὄφρωνος.

Facie 188. versu quinto pro πανταρχῶν, πανταρχῶς. Et versu à fine eius orationis quarto, pro φθόνους, φθόνον singulariter. Et tantum in hanc orationem.

SEQUITVR IN ORATIONEM contra Leptinem, quam Cicero omnium subtilissimam esse iudicat.

In ea ergo oratione facie 191. vers. 9. omnium primum pro τῶν ἀδικουμένων, τῶν ἀδικῶν in antiquo exemplari erat. Deinde vers. 13. vbi in Aldino sic legitur, μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξείναι ὑμᾶς, τὸ δουῶναι ὑμῶν ἐξείναι, in nostro secus nempe sic, μηδὲ τὸ ἐξείναι δουῶναι ὑμᾶς τὸ δουῶναι. Versu 15. pro οὐτε καὶ τὸ δῆμον, οὐτε καὶ τὸν δῆμον. Et iterum versu 18. pro δὲ τῆτο οὐτως ἐθῆκε τὸ νόμον, in antiquo δὲ τῆτο οὐτως ἐθῆκε τὸ νόμον. Versu 30. pro ἢ δὲ τὸ παντελῶς γημέσθῃ, ἢ δὲ τῆ παντελῶς γημέσθαι.

Versu 32. pro ἢ παρορηκῶν πῆσιν, παρορηκῶν πῆσιν. Versu à fine 7. pro καταμειφόμενον πῆσιν, καταμειφόμενον πῆσιν.

Versu à fine quarto pro ὅταν παντελῶς πλένῃ μέλη, παντελῶς πλένῃ μέλη.

Facie 192. vers. à fine 14. pro τῶν ὑμῶν ἀκολουθήσει, τῶν ὑμῶν ἀκολουθήσει.

Facie 193. versu 5. pro ἢς πρὸς οὐ πολιτείας, ἢς ἀπὸς πολιτείας. Mox versu 6. pro ἀπὸ ἀφελῆς, ἀπὸ ἀφελῆς. Versu 12. pro τοῖς ὄφρωνοις, ὄφρωνοις haud dubiè legendum est. Versu 22. pro μὴ τῶντον ἐπὶ τῶν, τοιοῦτον ἐπὶ τῶν.

Versu 30. pro τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας λειτουργουῦτες ὑμῶν, in antiquo omissa dictione ὑμῶν, sic legi, τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας λειτουργουῦτες, non ἐγκυκλίους.

Versu 34. pro ἀπὸ ἢ πόλις ἢ, ἀπὸ ἢ πόλις ἢ.

Versu à fine 8. pro ἕκαστος ἀντὶ ἀναλώσει, in nostro

nostro erat... Facie 194... primum non... adesse oportet... Versu 2... pro... Facie 195... videt legendum... Et mox ver... gebatur... Versu à fine... Facie 196... Facie 197... Facie 198... Antiquum... vbi Aldus... in alio... loco versu... Versu à... Antiquum... &c.

nostro erat αἰαλάσεν. Et versu à fine 4. pro μηδὲ ποῦ ὑπάρξει τῆ πόλει, μηδὲ ποῦ ὑπάρχει τῆ πόλει.

Facie 194. versu 1. κεκτῆσθ, in antiquo scriptum non reperi, tu Lector expende num adesse oporteat.

Versu 2. pro εἰ δὲ τὸν λόγον αὐτοῖς τέτον λεκτόν, τέτο erat non τέτον. Versu 10. pro δοκεῖν δεξιμῶν, erat δεξιμῶν. Proximo versu pro εἰς μέσον ὑμῶν, εἰς δέον ὑμῶν, lectione multū variate.

Versu 14. pro εἰς ταῦτα ὑπάρχει, quis non videt legendum ὑπάρχειν; Versu post νόμος 6. pro ὃ λεπτὴν ποιήσει, in antiquo ποιεῖ.

Et mox versu 9. pro βλάπτει τῶν ὠφελειῶν, legebatur βλάπτει, mutato tempore.

Versu à fine 2. pro τὸ λούκωνα αὐτῶν, τοῖς ἀλλοῖσι τὸν σίτον, τὸ λούκωνα τοῖς ἀλλοῖσι αὐτῶν σίτον, &c.

Facie 195. versu 2. pro ἐκείνος πρῶτος, ἐκείνοις πρῶτος, in datiuo. Versu 18. pro ὑμῖν ἢ μὲν παρ' ἑαυτῶν, ὑμῖν ἢ μὲν παρ' ἑαυτῶν. Eadem facie post ψήφισμα versu 5. pro μὴ γὰρ οἴεσθε ὑμῖν τὰς σήλας ἐσάναι, μὴ γὰρ οἴεσθε ὑμῖν ἀλλὰ π τὰς σήλας ἐσάναι. Deinde versu 12. Aldus, γράφει ποτὲ ὃ τὸ ψήφισμα. Antiquum γράφει ποτὲ ὃ τὸ ψήφισμα, &c. Versu à fine 8. Aldus, τοῖς ὁμολοῦσιν ὑμῶν ἀξίους χάριτος. Antiquum τοῖς ὁμολοῦσιν ὑμῶν ἀξίους χάριτος.

Versu à fine quinto, Aldus, ἢ λειτουργεῖν ἀναγκασθεῖσθαι. Antiquum ἢ λειτουργεῖν ἀναγκασθεῖσθαι τούτων, addito adhuc verbo.

Facie 196. versu 1. Aldus, ἐπιπύρδης ὁ κερυραῖος. Antiquum κερυραῖος habuit.

Versu 7. pro μετὰ ταῦτα, emenda & pone μετὰ ταῦτα. Versu 16. Aldus, μηδὲν ἐνδεῶς ἔξει. Antiquum nostrum μηδὲν ἐνδεῶς ἔξει, nihil metuere, & nullius egere: multo sanè discrimine. Versu à fine 5. ὅπ πρὸς νόμον, emendandum est in ὅπ πρὸς νόμου.

Facie 197. versu 12. Aldus, ὧν ἐπέρχεται μοι πρῶτος ἔξεταισθαι. Antiquum ὧν ἐπέρχεται μοι πρῶτος ἔξεταισθαι.

Facie 198. versu 9. Aldus, εἰ ἀφέλθετε τὴν ἀπέλειαν. Antiquum εἰ ἀφαιρήσθε τὴν ἀπέλειαν, verbis propemodum idem significatibus.

Facie 199. versu 4. Aldus, τίς ἔστιν ὅστις δὲ ὑμῶν βελήσεται. Antiquum τίς ἔστιν ὅστις δὲ ποιεῖν ὑμῶν δὲ βελήσεται.

Facie 200. versu 2. Aldus, ταυτὸ τέτο ἐποίησεν. Antiquum τέτο αἰτεποίησεν.

Eadem facie post πρῶτος χαβρίου versu 1. vbi Aldus legit, δοκεῖ ποιν ὑμῶν, ὡ ἀδρες ἀθηναῖοι. Antiquum, ὡ ἀδρες ἀθηναῖοι habuit, sicut in aliis quoque locis consimilibus. Ab eo loco versu 4. Aldus, καὶ ἑάλω. Antiquum καὶ εἰ ἑάλω, adiecta adhuc particula εἰ.

Versu à fine 2. Aldus, ἀλλὰ τὰς παλαιὰς χεῖρας μείζους τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων πεποιήσεται. Antiquum multo correctius sic habuit, ἀλλὰ τὰς παλαιὰς χεῖρας μείζους τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων πεποιήσεται.

Atqui veterum factorū gratiam nouis offensis anteposuerunt, κοινῶν deprauatissimè legitur pro κοινῶν.

Versu eiusdem faciei ultimo, Aldus, καὶ τῶν ἄλλων πρῶτος. Antiquum magis Demosthenice, licet sensu verborum non discordante, ὅτι τῶν πρῶτον διεργασίας habet.

Facie 201. versu 24. Aldus, εἰς οἷς δὲ ἐκείνον ἀνέδραπα. Antiquum εἰς οἷς δὲ ἐκείνον ἀνέδραπα, addita adhuc particula τότε non prorsus ociosa.

Versu 26. Aldus, οὐδὲ γὰρ ὑμῖν ἀρμόττει δοκεῖν. Antiquum ἀρμόττειν δοκεῖν. Ab eo loco versu 5. Aldus, σκοπεῖτε ἢ καὶ λογίσασθε παρ' ὑμῖν. Antiquum σκοπεῖτε δὴ ἢ λογίσασθε ἐν ὑμῖν, &c.

Facie 202. versu 6. vbi Aldus legit, πρῶτος, ὅτι καμῶν τεθέντας ὅπως ἐτυχῶ. Antiquum πρῶτος, ὅτι καμῶν τεθέντας ὅπως ἐτυχῶν. Eadem facie post primum νόμος versu 12. pro καὶ διακρίσασθε τούτου νόμου, καὶ διακρίσασθε τὸν τούτου νόμου.

Versu à fine 6. pro τὰς δωρεὰς αἰεὶ ὁ δῆμος, τὰς δωρεὰς ἕσας ὁ δῆμος, &c.

Facie 203. versu 13. in καὶ βούληται, καὶ abundare & superfluum esse videtur.

Versu 14. & 15. pro ἄλλον εἶπεν, in antiquo μάλλον. & pro ἔξαπατήσῃ, ἔξαπατήσῃ reperi, sed videtur mihi Aldi lectio paulo conuenientior. Versu 21. Aldus, ἢ ὄν τι καὶ ἐφ' ἑαυτῶν. Antiquum ἢ ὄν τι καὶ ἐφ' ἑαυτῶν legit.

Versu 24. pro ὅτι καὶ πρὸς αὐτῶν. Et versu proximo pro τοῖς ἐγγυτάτοις τῶν χηρῶν, τοῖς ἐγγυτάτοις τῶν χηρῶν. Et infra versu à fine 9. καὶ τοὶ καὶ παρ' ἐκείνοις, παρ' ἐκείνοις in nostro repeti.

Facie 204. versu 1. Aldus, ἀλλὰ δὲ πνὲς παρ' ἐκείνοις εἰσὶ πνὲς ἀπὸ δόξαι ἀπὸ πάντων ὁ δῆμος. Antiquum ἀλλὰ δὲ πνὲς παρ' ἐκείνοις εἰσὶ πνὲς, ἀπὸ πάντων ἀπὸ πάντων ὁ δῆμος. Quis autem non videt ita legendum esse?

Versu 9. pro ὅπ τὰς ἐμὰς ἔξαι τῶν ὀλίγων, ὅπ τὰς ἐμὰς τῶν ὀλίγων, &c.

Versu 17. pro ἵτε γὰρ ὄν ἔσπον ὀρχομενοῖς διέθησαν, in antiquo ἔσπον ὀρχομενὸν lectum est.

Versu 20. Aldus, ὅλας δὲ οἶμαι τότε δὴν τοῖς ἐπόμενοις ἐπιμενεῖν νόμοις, &c. Antiquum ἔσπον habuit. Et ita rectè legi videtur probare dictio sequens ἐπὶ, &c. mores & consuetudines. Quanquam nec Aldi lectio improbari possit, leges & consuetudines.

Versu à fine 13. pro τοῖς ἐρμαῖς ἐτύχων, in antiquo ἐτυχῶν reperi.

Versu à fine 9. pro συναχθεῖσθε ἀπὸ ἐγώ, συναχθεῖσθε ἀπὸ ἐγώ in antiquo scriptum vidi.

Facie 205. versu post ψήφισμα secundo, pro ὡσπερ ἡμεῖς νῦν, in antiquo ὡσπερ ὑμεῖς νῦν. Ab eo loco pro ἵνα διορκῆτε, εἰ διορκῆτε.

Deinceps rursus ab eo loco versu 8. pro

ἀλλ' ὄξείαι χαλκοῖς ἰσάται, in antiquo ἰσείται κ', &c. legi.

Facie 206. versu 21. pro χεῖν ἄς ἔμοιγε δοκεῖ, χεῖν ἄς γ' οὐδ' ἔμοιγε δοκεῖ.

Versu 23. pro λεπίνω αὐτ' ὑμῖν ἐγὼ ὠδύχουμαι μῦθον, in antiquo mutato tempore ὠδύχουμαι scriptum inueni. Versu post τὸ νόμος 2. pro καὶ τοὶ εἰ μὴ τίνος εἴνεκα, εἴγε τὸ τῆς ἰερέων, τίνος εἴνεκα εἴγε τὸ τῆς ἰερέων. Ab eo loco versu 5. pro ἑπταρχῶν ἑπταρχῶν.

Versu à fine antepenultimo pro ἑροδωρισας, ἑροδωρισας, si quis hæc quoque ad rem pertinere arbitratur.

Facie 207. versu 1. Aldus, οὔτε ἐνεχθεῖσιν αὐτοῖς ἄλλος οὐδὲς. Antiquum οὔτε ἐνεχθεῖσιν αὐτοῖς ἄλλος, &c. Versu 3. Ald. παμπληθεῖς ἀθροστοι. Antiquum παμπληθεῖς ἀθροστοι.

Versu 7. pro δεικνύει, δεικνύει.

Versu 14. pro πεποθῶς scribe πεπονθῶς.

Versu 15. pro τοῖς τὰ τοιούτῃ πολὺ δὲ μέγιστος, legendum est πολὺ δὲ μέγιστος.

Versu à fine 7. pro ἢ δένταν αὐτῶν, in antiquo ἢ δένταν αὐτοῖς in accusatiuo reperi.

Et versu ultimo, pro δι' ἰμῶν ἀθροστοι, erat ἀθροστοι.

Facie 208. versu 2. vbi Aldus habet, ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπολαμβάνω ταῦτα καλῶς ἔχειν. Antiquum ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ὑπολαμβάνω, &c. negatiuè habuit.

Versu 9. pro ὅσα ἔστι τὰ ὀνειδή φουκτέον, in antiquo tantum ὀνειδή φουκτέον probra fugienda. Versu proximo, Aldus, φύσεως καὶ κακίας σημεῖόν ἐστι οὐ φθόνος. Antiquum φύσι κακίας in datiuo habuit.

Versu 15. Aldus, ὅτι τοῖς τελευτήσασιν δημοσίαι τὰς ταφὰς ποιεῖσθε, καὶ λόχοις ὅτι ταφίους. Antiquum sic, καὶ ταῖς ταφῶν τὰς δημοσίαις ποιεῖτε λόχοις.

Versu 32. pro τῆς δὲ ἐργασίης, in antiquo τῆς δὲ ἐργασίῶν erat.

Versu 35. pro ὑπερδυσχερῶν νόμος κίριον ποιῆσαι τὸν νόμον, καὶ δυσχερῶν νόμος κίριον ποιῆσαι τὸν νόμον.

Versu à fine 8. pro πατέρας ἀφ' ἑωυτοῦ, πατέρας ἀφ' ἑωυτοῦ, accentu mutato & transposito.

Versu ultimo, pro ἢ πατέρας ὑποσού, legendum & emendandum est πατέρας ὑποσού persuasus à te.

Facie 209. versu 17. pro καὶ μὲν γελάρχω, καὶ μὲν γὰρ γελάρχω, repetita coniunctione καὶ.

Versu 33. pro ὃ δ' ἂν μέγιστον ἀπάντων καὶ κοινὸν ὑπάρχει, legendum est καὶ κοινὸν ὑπάρχει.

Ab eo loco versu 4. pro πλέον, πλείον, & supra ἑρότερον ποὶ ἑρότερον antiquum habuit licet Aldus adhuc aliam lectionem indicarit, ἑρότερον ποὶ ἑρότερον, &c. Versu penultimo, pro δι' ὧν μέγιστον ἢ μεγάλων, δι' ὧν ἢ μέγιστον ἢ μεγάλων, &c.

Facie 210. versu 6. iterum pro δὲ ἐργασίῶν. Eadem facie, versu à fine 15. Aldus, ὅπως ἠδὲν τῆς δὲ π ποιουμένων ὑμῶν ὄξείαι κομί-

σαδται. Antiquum addita adhuc dictione sic habuit, ὅπως ἠδὲν τῆς δὲ π ποιουμένων ὑμῶν ὄξείαι κομίσαδται, quæ germana lectio est.

Versu à fine 10. pro ποιήσεται, ποιήσεται.

Facie 212. versu à fine 4. pro τυραννίδος, τυραννίδος.

Versu 11. pro ὡς δὲ ποιήσεται, τὰ δὲ ποιήσεται.

Versu à fine 8. pro ἀμύρτειν, ἀμύρτειν, & pro φυλάττει φυλάττει. Et hæc sunt quæ in hæc orationem variantia reperi, tuum erit candidè lector eligere, vtram lectionem sequi malis, quod me lubentè feceris.

IN ORATIONEM contra Midiam.

Facie 215. pro παρήγαγεν, παρήγαγεν.

Et versu à fine 8. pro, ὡς ἀφ' ἑστέων ἀθλων, ὡς ἀφ' ἑστέων ἀθλων.

Facie 216. versu 3. pro ἀπὸς δικασίας, ἀπὸς δικασίας.

Versu à fine 12. pro τῆς γουῆς ἑορτῆς ἀπεδέξατο, τῆς γουῆς ἑορτῆς in accusatiuo.

Facie 217. versu secundo, οἷον π' ἀπεδέξατο, in antiquo οἷον π' ἀπεδέξατο.

Facie 218. versu 6. pro χυσοχοῖον, erat χυσοχοῖον, sed mihi Aldi lectio magis probatur.

Versu 8. pro ὡς μῦθον ὡς μῦθον, &c.

Et mox infra εἰς πηδήσας πρὸς μεντήρ, tu scribe νύκτωρ.

Versu 19. pro δὲ τῆς δίκης καὶ δόρκον, &c. δὲ τῆς δίκης, &c. Versu 22. pro Ἐ πρὸς ἑκαστον ἀπάντων. Antiquum ἀπάντων habuit.

Versu 24. pro ὡς εἴπερ ἀληθῶς πεπόθειν, ὡς εἴπερ ἀληθῶς ἐπεπόθειν.

Versu à fine 2. pro ὅτι τοῦτο πολεμῆ, ὅτι ἐκείνῳ πολεμῆ haud multo discrimine.

Facie 219. versu 3. pro ἀδικηθῆς, ἀδικηθῆς.

Versu 31. pro ἀλλ' οὐκ ὀνομάζει, ἀλλ' οὐκ ὀνομάζει.

Versu ultimo, pro τῆτον καὶ δι' ἐκείνα κολαστέον, omnino vt antiquum habet legendum est, τῆτον καὶ δι' ἐκείνα κολαστέον.

Facie 220. versu 29. pro ἐκαστία, ἐκαστίως.

Facie 221. versu 28. pro καλύσσοντα τῆθενται, in antiquo erat τῆθενται.

Versu à fine 80. Aldus, καὶ ὑμῶν τὰς θεὰς ποιεῖσθε. Antiquum καὶ ὑμῶν οὐ τὰς θεὰς ποιεῖσθε.

Facie 222. versu 6. pro τὰς δὲ τῆς ἀποφῆς βοῖς, in antiquo τὰς δὲ τῆς ἀποφῆς βοῖς, nullo defectu indicato.

Versu eiusdem faciei 18. Aldus, ὅτι τὰ ἀγῶνα καὶ τὰς μαντίας ταύτας ὑπερ αὐτῶν ἐσεφανήθη. Antiquum εἰς τὰ ἀγῶνα καὶ τὰς μαντίας ταύτας, ὑπερ ἑμῶν αὐτῶν ἐσεφανήθη.

Facie 223. versu à fine octauo deest quodque verbum. sic enim in antiquo legi, ταῦτα γὰρ πάντῃ καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς ἀφ' ἑστέων ἀθλων, φιλονεικία μὲν ὑπάρχει, χορηγῶν ὄντα, ποιεῖν, ἔχει πᾶσι γνώμην. Atque ita legendum esse verborum sensus requirit.

Facie 224. versu 15. pro παρηκολούθησεν, ἐπι-
κολούθησεν.

Facie 225. versu 7. pro δὲ τὸ καταψήφισα-
σαι, δὲ τὸ ἐψηφίσαται. Versu 16. pro ἐχθραν
ἢ πρὸς ἡμῶν ἀλλήλους, in antiquo emendatius
sic ἐχθραν ἢ πρὸς ἡμῶν πρὸς ἀλλήλους.

Versu 29. pro φθέρξαντο, φθέρξοντο.

Facie 226. versu 29. Aldus, καὶ ἔτε λαχὴν δι-
κίω ἀδικηθέντα. Antiquum καὶ οὐτε λαχὴν ἀδικη-
θέντα οὐτε λαχὴν γηρέσαι, &c.

Versu ultimo pro καὶ τὴν ἀθανάτην γνώμην, ἀθανά-
την γνώμην legendum est, à librariis sicut ce-
tera multa deprauatum.

Facie 227. versu 2. pro δι' ἡμῶν τὴν ἀθροιστικὴν ἀπό-
λογον, δι' ἡμῶν, &c. Versu 3. pro δίκην ἀδικίας ὑπο-
μείνει φέρειν, in antiquo φέρειν fuit.

Versu 6. pro αὐτὸς κυρία ἀπὸ πεπίνεσεν, erat
πεπίνεσεν. Versu 11. legendum est τὸ γὰρ ὑβρεως,
μικρὰ θάνατος ἔμοιγε φαίνεται.

Versu 15. vbi Aldus legit, ἔτ' ἀπὸ δημοσέ-
νης ἐλαχὲν τὸ κακηγορίαι δίκην. Antiquum ὅτ' ἀπὸ
δημοσένης ἐλαχὲν τὸ κακηγορίαι δίκην.

Deinde versu 22. καὶ πάντα τὰ δίκαια, &c. Al-
dus habet. Antiquum autem καὶ πάντα τὰ δίκαια, &c. haud dubiè rectius.

Versu 34. pro καὶ ταῦτα πέποιθεν ὑπὸ μείδης καὶ
τῆς μείδου, πλούτου, in nostro simpliciter ὑπὸ
μείδου πλούτου erat, tametsi Aldi lectio mihi
non displiceat.

Versu à fine 2. pro τίνα ὡς πρὸς τῶν ἐξέτε
εἰπεῖν πρὸς φασιν διχάζειν, ἢ καλῶν, in antiquo καὶ
τίνα ὡς πρὸς, &c.

Facie 228. versu 1. in antiquo ἀλλὰ μισεῖν ὀ-
φείλετε, ὡς ἀδρεῖς ἀθλιωταῖοι, δὴ πᾶσι τοιούτοις, &c.

Versu 12. pro ἐπὶ τῆς ὑβρεως τῆς μείδου, ἐπὶ τῆς ὑ-
βρεως τῆς μείδου, &c.

Versu 19. pro οὐ πληροῖται γίγνοιται, &c. ὦν.

Et mox versu 23. pro τοῖς αὐταῖς φοραῖς, ταῖς ὁμο-
ίαις φοραῖς. Et versu 28. pro κατηργεῖται, κατηργεῖται.

Facie 229. versu 3. pro καὶ τοὶ ταῦθ' ὅταν ἐξε-
λέγηται, in antiquo est ἐξελεγχθῆναι.

Et versu 8. pro εἰ γὰρ ἐν ὧν ἐπεβελούσε, ἐβελού-
σε. Et versu 19. pro λάβε δὴ μοι καὶ τὸ πρὸς τῶν δω-
ρεῶν νόμον, in antiquo erat δώρον verbis idē
significantib. Et mox versu 22. pro ἀκούετε,
ἀκούσθε. Versu 28. in nostro antiquo sic le-
γι, ἐπὶ πολλὰ δεινότατα ὑσερον ἄλλα πρὸς ἐξερ-
ζοῖτο. In Aldo ὑσερον deest. Versu à fine 9. pro
αὐτὴ γὰρ δὴ δίκην ὧν ἐπεπίνεσεν, in antiquo sic, αὐτὴ
γὰρ δὴ δίκην ὑπὸ ὧν ἐπεπίνεσεν. Et versu à fine 5.
pro οὐ μέτεσι τῶν ἴσων οὐδὲ τῶν ὁμοίων, in nostro
pro ὁμοίων, νόμων scriptum inueni.

Facie 230. versu 6. pro εἰπεῖν καὶ πρὸς ἐξέτα erat
εἰπεῖν καὶ πρὸς ἐξέτα. Deinceps versu 10. pro
εἰασε δὲ ἀρχιερωῦντα ἀγαγεῖν, in antiquo ἀρχι-
ερωῦντα legi. Versu 10. pro οὐκ ἔδοκτενεῖτε,
καὶ οὐκ ἔδοκτενεῖτε.

Versu 24. in nostro sic legitur, καὶ τοῖς ἐχθροῖς
πρὸς ἀλείπειν. ὁμοῦς δὲ ἐστὶν τούτῳ γὰρ συγγνώμην, εἰ δὲ

ἄλλων μὲν, &c. vbi Aldus, λαλῶν habet, quàm
aptè nō video. Et mox versu sequenti pro
ὡς οὐδὲν εἰργασαμένω, εἰργασμένων.

Versu à fine 11. pro φλαῦρον, in antiquo φαῦ-
ρον erat.

Facie 231. versu 7. pro καὶ τὸν αὐτὸν γερονέαι,
τὸν αὐτὸν γερονέαι.

Versu 29. pro αὐτὸν δημοσίαν φερεῖν κατασίσση-
τε, in antiquo erat φανερόν.

Versu 31. pro ἐπὶ αὐτὸν ἐλδοῖται, erat ἐφ' αὐτὸν
ἐλδοῖται. Versu antepenultimo sic legi in
antiquo, καὶ τοῖς βουδοῦνται καὶ τοῖς σπυριζομέν-
νοις, repetito articulo.

Facie 232. versu 11. pro οὐτ' αὐτὸς ὑπομεί-
ναιτ' αὐτὸν ἀκούειν, in nostro ὑπομείναιτ' αὐτὸν erat.

Versu 15. pro βελομένους ὑμῶν ἢ πρὸς πρὸν, βουλο-
μένοις ὑμῶν ἢ τὸ πρὸν. Sequenti versu pro
ἐστὶ ταῦτα παντοδαπά, ἐστὶ ταῦτα παντοδαπά.

Facie 233. versu 5. pro ὅς τις αὐτὸν ἐφείξε ποιῆσαι,
ὅς τις οὐκ αὐτὸν ἐφείξε, &c. Versu 20. pro πολυδύ-
κτος, πολυδύκτων. Versu 28. καὶ κρείττους τὴν γήνηδε,
erat γήνηδε. Versu penultimo, vbi Aldus le-
git ὅς τις πολλοῖς ὑμῶν αὐτὸν ὑβρεως, in antiquo ὅς
τις πολλοῖς ὑμῶν αὐτὸν ὑβρεως, &c.

Facie 234. versu 32. vbi Aldus habet ἢ ὑμῶν
γὰρ, ἀπέδοτο δὲ οὐδὲν γηρόμενον, ἢ δὲ ἔξον αὐτῆς βελτίω
πρὸς αὐτὸν ἴσως πμῆς, τὸν ἠγρόσατε καὶ γὰρ τοὶ δὲ
τὸ οὐ πρὸς σπυριζομένων ἀγαθῶν κύριος γερονῶς καὶ πα-
ξίδος τετυχηκῶς, ἢ νόμοις τῶν ἀπαστῶν πόλεων μέλι-
σα οἰκεία δὲ δοκεῖ, οὐδὲνα οἰμαί εἶσπον φέρειν. Nunc
vicissim animaduerte, quam lectionem in
antiquo exemplari repererim, non in vno
loco emendatiorem: ἢ ὑμῶν γὰρ, ἀπέδοτο δὲ οὐδὲν
γηρόμενον, ἢ δὲ ἔξον αὐτῆς βελτίω πρὸς αὐτὸν ἴσως
πμῆς, τὸν ἠγρόσατε, καὶ γὰρ τοὶ δὲ τὸ οὐ πρὸς
σπυριζομένων ἀγαθῶν κύριος γερονῶς, καὶ παξίδος τετυ-
χῶς ἢ νόμοις τῶν ἀπαστῶν πόλεων μέλισα οἰκεία δὲ
δοκεῖ, οὐδὲνα οἰμαί εἶσπον φέρειν, &c.

Versu à fine 8. pro μέλα βεβίωσαν βεβίωται,

Et versu penultimo pro τῆς πόλεως καδαυτῆς,
ἢ. Antiquum habuit κατεδύση.

Facie 235. versu 15. pro καὶ τὰς καὶ ἐπληροῦμεν
in antiquo erat ἐπληρέμεν. Versu 21. λεῖτεργίων
ἀτελεῖσι γεγυῖσθαι, λεῖτεργίων ἀτελεῖσι γεγυῖσθαι.

Versu 30. pro ἐγὼ μὲν ἔπειτα, ἐγὼ μὲν ἐν ἔπειτα. Et
versu 34. pro ἐγὼ μὲν οὐχ ὄρεσθαι, ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὄρεσθαι.

Versu 36. ἐν τῶν τῶν πόπῳ, emenda & scribe
τόπῳ.

Facie 236. versu à fine 10. καὶ γὰρ αὐτὸς τὸ ἄλ-
λων, in nostro καὶ γὰρ αὐτὸς τὸ ἄλλων.

Et versu à fine 5. pro σιωπῆ μὲν τὰ πολλὰ τέ-
των, σιωπῆ μὲν τὰ πολλὰ τούτων.

Facie 237. versu 1. Aldus, παντὸς ἢ τῆς σόλου
πλεόντων. Antiquum παντὸς δεκάτου σόλου πλεόν-
των. Versu 6. pro καταλαζονόσεται, καταλαζο-
νόσεται. Versu à fine 9. pro καὶ τότε ἠττάτο πλεόν
τῶν ἰδιωτικῶν τεμεσῶν μαῖς, καὶ τότε ἠττάτο πλεόν
τῶν ἰδιωτικῶν τεμεσῶν μαῖς. Sequenti versu pro
ἰπυρχῶν, ἰπυρχῶν.

Verf. à fine 6. Aldus, καὶ ταῦτα πάντα ἴσταισιν οἱ ἰππεῖς, ἀλλὰ μὲν ὅτι ταῦτα ἀληθῆ λέγω. Antiquū κὲ ταῦτα ἦν εἰζίντων πάντες ἴσταισιν οἱ ἰππεῖς, καὶ ὅτι ταῦτα ἀληθῆ λέγω, &c.

Facie 238. versu 10. pro ζημιώσαι, in antiquo erat κολάσαι.

Verfu 25. pro πολλὰς γὰρ πορὸς τὸ μὴ τὸ σῶμα, πολλὰ γὰρ πορὸς τὸ σῶμα, &c.

Verfu à fine 13. pro πολλὰ δεινότερα οἶδ' ὅτι πάντες, in antiquo πολλὰ δεινότερα δὲ οἶδ' ἔπι πάντες, &c.

Facie 239. versu 12. pro οὐχὲ τούσδε μόνους, in antiquo haud dubiè rectius, ἐχὲ τὸς δημοδύκεις, &c. Verf. 19. pro ἦτ' ἐράνε οὐκ ἐκείνου, in antiquo ἦτ' ἐράνε καὶ οὐκ ἐκείνου. Verf. 7. pro οὐτε ἀπαρνοῦμαι τοῦτομα, ἔτε ἀπαρνοῦμαι ἦ τοῦτομα.

Facie 240. versu 7. καὶ οὐκ ἀν' ἀρνηθείην, in antiquo ἀπαρνηθείην. Verf. 14. pro καὶ μικρὸν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα. Antiquum καὶ μικρὸν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα.

Verfu 24. pro τοῖς ὑπὸ σοῦ δημοσίᾳ πορπηλακισμένοις. Antiquum πορπηλακισμένοις legendum indicat, sicut coniugatio quoque requirit. Verf. 26. Aldus, καὶ ὑδροψίας, πῶτων ἀνθρώπων μεσὸς ὢν, &c. Antiquum καὶ τοσαύτης ὑδροψίας πλήρης ὢν πάντων ἀνθρώπων ἔση, &c.

Verfu à fine 4. pro φειῶν, antiquum φεῖ ὢν habuit, quæ recta lectio est.

Facie 241. versu à fine 10. pro ἀρίστη ἀρίστη, in antiquo ἀρίστην reperi, licet priori lectioni magis accedam.

Facie 242. versu 3. pro δυνάσαι, erat δύνα), sed melior Aldi lectio.

Verfu 26. pro ταῦτα γὰρ ἀπὸ δέωνται, φεῖ τούτε δέωνται. ταῦτα γὰρ ἀπὸ δέωνται, καὶ φεῖ τούτε, &c.

Verfu 29. pro εἰσεληλύθατε, εἰσήλθετε.

Verfu 34. pro ὑπὸ ἡδῶν συμφερόντων, ὑπὸ ἡδῶν ἰδία συμφερόντων.

Facie 243. versu 7. pro δοκουῖτα καὶ ὄντα βίαιον, & δοκουῖτα & ὄντα βίαιον, &c.

Verf. 14. pro ἄλλὰ πινὸς ἡττάδα, in antiquo ἡττάδα erat.

Verfu 18. pro ἐφ' οἷς κρίνεται, ἐφ' οἷς καὶ κρίνεται.

Verfu 24. pro τὸ ἔκαστον αὐτὸν καὶ πορσοδικῶν, in antiquo τὸ ἔκαστον αὐτὸν καὶ πορσοδικῶν.

Verfu 28. pro γήραται γήραται. Verf. v. proximo μὴ τίνων μηδ' ἐμέ, ὡ ἀνδρες ἀθλιωαῖοι πορσέδει τούτοι, in antiquo exemplari πορσέδει erat

Verfu à fine 2. pro ἀλλὰ τῆ ἡδῶ νόμων ἰσχύει, in antiquo ἀλλὰ τῆ ἡδῶ νόμων ἰσχύει.

Facie 144. versu 5. pro μὴ τε λειτουργίας, μήτε ἀδρα μηδὲνα, in antiquo μὴ τε λειτουργίας μήτ' ἔλεων, μήτε ἀδρα, &c.

Verf. 8. Aldus, ἐσπρίττετε ὡς ἀ μίσοις ὅτι, ταῦτ' ἐποιεῖτε. Antiquum nostrum longè emendatius sic, ἐσπρίττετε καὶ ἐμικράτε, καὶ πάντα ἀ μίσοις ὅτι σημεῖα πεποιεῖτε. Atque ita legendum esse, vel qui leuiter in Demosthene versatus est, haud difficulter intelligit.

IN ORATIONEM CONTRA ANDROTIONEM.

Facie 248. versu 18. pro πύτοις ἦν ψήφων, ἦτον ἦν ψήφων. Et proximo versu lege ἀπαντα γρόνον. Verf. 33. pro διδύναι ἦ δῆμον τὴν δωρεὰν αὐτῆ, in antiquo αὐτῶ erat. Verf. à fine 6. pro ὅσοι πώποτ' ἔχουσι, erat ὅσοι πώποτ' ἔχουσι.

Facie 249. vers. 10. pro δι' ἂ τὴν βουλῶν, erat δι' ἂ βουλῶν, sed magis accedo lectioni Aldinæ. Verf. 26. pro πῶς οὐ σφόδρα δουῶν γὰρ καλλίει, in nostro erat καλλίειν.

Verfu 29. pro δὴρήσετε γὰρ τῆτο ἰσχυρῶν, δὴρήσετε γὰρ τῆτο τὸ ἰσχυρῶν. Verf. à fine 9. pro ἔσωσαν, erat ἔσώθησαν. tametsi Aldinum verbum melius quadret sententiæ.

Facie 250. versu 8. Aldus, εἰ γὰρ πάντα ταῖλα διοίκησε καλῶς. Antiquum διοικήσει mutato tempore habuit.

Facie 252. versu 17. pro φεῖ μὲν τὸ νόμα, φεῖ μὲν τὸ νόμα ἦ νόμου. Verf. 22. pro καὶ νῦν σε δίκην μὲν οὐκ ἔωντα γράφειν σε καὶ νῦν ἢ δίκην μὲν, &c. est enim primum σε superuacuum, cuius loco legendum est ἢ.

Verfu ultimo sic habet antiquum καὶ ἦν ἡδῶν καὶ ἦν παρεστηκότων ἡτόρον, &c.

Facie 253. versu 31. pro πάνδ' ἐνὸν ὅτι, κατηγορίαν ποιέμενος, ποιέμερον antiquum habet.

Ab eo loco versu 2. pro ἦ εἰσφορῶν μὴ θείαι, antiquum habebat πείλαι.

Verfu à fine 8. pro τοῖς ἐλλείποντας, in antiquo erat adiecta adhuc particula δ' ad finē.

Facie 254. vers. 10. pro κληροτῶν ὅτι τῆ πορφάστ' ταύτη, in antiquo κληροτῶν ἀρχῶν ὅτι τῆ πορφάσει, &c. Sequenti versu pro δημογορίας, erat δημογορίας.

Facie 255. versu 10. pro εἰς δισμωπῆριον ἔλκεται, deest articulus εἰς τὸ δισμωπῆριον, &c. Sed ab eiusmodi annotadis penè infinitis prudens abstinui, licet non mediocris sermonis vis in articulis sita sit. Verf. sequenti pro πορσενεχράζει, πορσινεχράζει antiquū habuit.

Verfu 21. vbi Aldus legit, ἡδῶ εἰς τὰς ὁμοτέχρας σοι πόρνας, legendum est, ὁμοτέχροις.

Verfu 24. pro ὡς ἐν δῆμῳ πορσάωνας, lege ὡς ἐν τῷ δῆμῳ πορσάωνας. Verf. 35. pro ἦ δὲ φήμου, antiquum habebat δὲ φήμου, sed non magni refert quomodo legantur propria, nisi si qua ad memorabilem aliquam historiam pertinuerint.

Facie 256. versu 15. pro καὶ τὰ τῆς σῆς ἀναισθησίας, ἀναισθησίας antiquum habet.

Verfu 32. vbi Aldus sic legit, βούλεθε, ὡ ἀνδρες ἀθλιωαῖοι, τὸ τούτων αἴτιον ἐγὼ ὑμῖν εἶπω, ὅτι τούτων μὲν μετέχρουσιν ὢν ἀδικούσιν ὑμῶς πινες. ἄπο ἢ ἡδῶ εἰσφορῶν τῶν ὑφαιρουῦνται, δι' ἀπληστίας δὲ ἔσποιν, &c. Antiquum ad hunc modum, βούλεθε, ὡ ἀνδρες ἀθλιωαῖοι, τὸ τούτων αἴτιον ἐγὼ ὑμῖν εἶπω, ὅτι ἡδῶ ὑφαιρεῖ) δι' ἀπληστίας ἢ ἔσποιν, &c.

Cate-

Cetera omnia non habentur in antiquo, quæ in Aldino leguntur interposita.

Eadè facie versu à fine 10. pro ἀλλὰ τὸ αἰτιοῦν ἐγὼ λέγω, antiquum ἀλλὰ τοῦναντίον ἐγὼ λέγω habuit, aliquo sanè discrimine.

Facie 257. versu 6. Aldus καὶ γὰρ ἱεροσυλία καὶ κλοπὴ καὶ πᾶσι τοῖς δεινοτάτοις, ἐς ἔνοχον. Antiquū sic, καὶ γὰρ ἱεροσυλία, καὶ ἀσεβεία, καὶ κλοπὴ, καὶ πᾶσι τοῖς δεινοτάτοις ἐς ἔνοχον. Et solet ferè iungere Demosthenes hæc crimina ἱεροσυλίαν καὶ ἀσεβείαν, sacrilegium & impietatem: nemo enim sacrilegus, qui non idem sit impius.

Versu 16. pro τοῖς ἑαυτὲ δουλοῖς, τοῖς ἑαυτὸ δουλοῖς mutato genere.

Versu 24. ἐπὶ γραφῆσιν. hæc duo verba in antiquo non aderant.

Versu 28. pro ἀδροπίωνος in antiquo erat ἀδροπίων, ὡς distinctim & duabus dictionibus, quàm bene nō video, neque enim expendi sententiam, sed tantum obiter annotavi, nam mihi properandum fuit. Atq; equidem ea properantia in caussa fuit mihi, innumeros penè eiusmodi locos transfiliendi & intermittendi.

SEQUITVR IN ORATIONEM contra Aristocratem.

Facie 261. versu 4. in antiquo sic legitur ἐτόμως οὕτως ἐπὶ τούτῳ παρὰ τὴν ἑμαυτὸν εἰς ἀπέχθειαν. Ita paratè me ipsum offerre.

Versu 16. pro χερρόνησον, χερρόνησου erat, sed videtur meo iudicio Aldi lectio potior.

Versu 26. Aldus καὶ αὐτὸς τὴν γραφὴν ἐπενεγκέν. Antiquum καὶ αὐτὸς τὴν γραφὴν ταύτην ἐπενεγκέν. Versu 34. pro τὸ τριστον οἶον ἐγὼ φημι. τὸ τοῖς τριτον οἶον ἐγὼ φημι. Vers. ultimo pro καὶ τὸ ἀδικημα ὁ φημι ὁ ψεῦδος σαφῶς, in antiquo καὶ τὸ ἀδικημα σαφῶς ὁ ψεῦδος.

Facie 262. versu, pro κερσεβλέπη scribe & emenda κερσεβλέπη deprauatum à librariis.

Versu à fine 15. pro ἡ κακουργήσων συμπαρομοδύασεν αἰθερος, in antiquo erat αἰθεραπι.

Ab eo loco versu 4. pro δὲ τὸ ψήφισμα τοῦτῃ, εἴη πάδοι χαρίδηνος τὰ μηδένι παρὰ τὸν πῖν ἀρχὴν, in antiquo hæc verba sic reperi, δὲ τὸ ψήφισμα τοῦτῃ. τὰ δὲ ἐνὶ παρὰ τὸν πῖν ἀρχὴν, &c.

Facie 263. versu 12. pro ὡς δὲ πάντων ἐμὲ τυχεῖν, in antiquo ὡς δὲ τυχεῖν. Versu 18. pro καὶ καὶ πῶς πνὶ σκοπεῖν ὡς δὲ πότερον ὡς δὲ τοῖς νόμοις, in antiquo καὶ πῶς πνὶ σκοπεῖσθαι πότερον ὡς δὲ τοῖς νόμοις, &c. Versu 25. pro ἕκαστον σκοποῦμεν, erat ἕκαστα σκοποῦντες.

Facie 264. versu 5. Aldus οἶον ἐὰν τις ἱεροσυλήσῃ, ἐὰν τις παροδῶ. Antiquum sic, οἶον ἐὰν τις ἀποκτείνῃ, ἐὰν τις ἱεροσυλήσῃ. ἐὰν τις παροδῶ. haud dubiè non malè aut ociosè.

Versu 19. pro καὶ δεδουμένους ἀδρόφοις, antiquum δεδουμένους habuit.

Facie 265. vers. ultimo pro εἴτ' εἰπαί, in antiquo vnica dictio ἐπιειπὼν erat.

Facie 266. versu 4. pro μετ' ἀσφαλείας ζῆλον φουροῦσι, in antiquo erat φούρωσι. Versu post τὸ νόμος 14. pro καὶ μὴ νομίματα emenda νομισματα.

Facie 267. vers. 16. pro λέγε τὸ νόμον, λέγε ἄλλον νόμον. Iam enim supra legem citauerat.

Versu à fine 3. pro ταῦτα ἐπιχειρεῖ παρὰ τὴν, ταῦτα ἐπιχειρεῖν παρὰ τὴν.

Facie 268. versu post τὸ νόμος, pro ἴτε γὰρ τίθῃ ἐπὶ πάντες, &c. ἴτε γὰρ δὴ πῦρ τε τὸ ἐπὶ πάντες, &c.

Facie 269. vers. 5. pro φεῖν σεται emenda φανήσε. Versu 12. pro ἐν ἡ οὐκ ἰδύτατον πάντων, in antiquo ἰδύτατον legi. Versu 16. pro ἐν μόνῳ τούτῳ τὰ δικαστήρια, ἐν μόνῳ τούτῳ, &c.

Versu 26. pro τὸ ψήφισμα τοῦτῃ fuit τοῦτῃ.

Versu à fine 7. pro πῶς γὰρ ἐν τούτων, erat τούτων. Versu à fine 5. pro εἴτ' ἄλλων αἰθερόπων, in antiquo οἴτ' ἄλλος αἰθερόπων.

Facie 270. vers. 2. vbi Aldus legit ἐν τῷ ψήφισματι τούτῳ καὶ παρὰ τὸν πῖν. Antiquū sic habet, ἐν τῷ ψήφισματι τούτῳ καὶ παρὰ τὸν πῖν. Versu 9. pro ἐν πῖν ὡς ἐμὴς χροῖος, nostram ἐν πῖν εἰρημύχους χροῖος habuit.

Versu 16. pro Ἐκαθαίρεται νομίμοις πῖν, τοῖς νόμοις πῖν in antiquo erat.

Versu 23. pro δελφίνω, δελφίνω.

Facie 271. versu 2. pro Ἐοὐκ ὅτι, in nostrō Ἐοὐκ δὲ. Versu 7. pro ἐν φρεατῶν καλούμενον ἐπὶ θαλάτῃ, in nostrō ἐν φρεατῶν καλούμενον ἐπὶ θαλάτῃ.

Versu decimo pro τὴν δὲ ἐπὶ τῷ παρὰ τὴν φέρω. τὴν δὲ ἐπὶ τῷ παρὰ τὴν φέρω magis Demosthenicè.

Versu denique 17. hæc verba οὐδὲς παρὰ τὴν δὲ in antiquo non legi, si quid hoc quoque ad rem pertinet.

Versu 21. pro παρὰ τὴν, παρὰ τὴν. Et vers. 27. pro νομίμοις αἰεσὺν ὡς, νομίμοις αἰεσὺν μόνους.

Facie 272. versu 2. pro καὶ τὴν δικαστήριον, erat ἰσόρως. Versu à fine 5. pro τὸ ὡς, τὸ ὡς.

Facie 273. vers. 7. pro ἀφείλοντο, ἀφείλοντο reperi. Et versu 20. pro ἴσως καὶ ἦτον καὶ δεινὸν ἴσως καὶ ἦτον καὶ τὸ.

Versu à fine 10. pro ἀλλ' εἴ τις εἰδὼς ἐπέειπε, erat ἐπέειπε. Et versu à fine quarto pro οὐ καλῶς ἔχειν ἡζουμα, in nostrō οὐ καλῶς ἔχειν ὡς ἡζουμα.

Facie 274. versu 9. pro ἀσύμφορα, ἀεὶ εἰσὺμφορα. Versu 32. pro δὲ τῶν ἴτε, εἰ τοῖνυ ἴτε.

Versu à fine 11. Aldina lectio ab antiqua nostra longè latè que discrepat, sic enim habet Aldus, φέρε γὰρ, παρὰ τὴν, ἀνὸς αἰετὸν κερσεβλέπη, ὁ μάλλον εἰς ἐλπίσαντα, ἢ μὴ διωκέντα πῖν; οὐκ ἐπὶ ἐπέειπε ἡμῶν, καὶ δὲ ἐπέειπε πάλιν ἀδελφὴ ποιεῖν αὐτὸν ἐπιχειρήσων; ἀνὸς αἰετὸν ἡμῶν παρὰ τὴν αἰετὸν ὡς ἀδελφὸν ἀδελφῶν, οὐ μόνον ὡς ἀδελφῶν οὐκ ἐβουλόσαστε, ἀλλὰ καὶ φόβον, ἀνὸς ἡμῶν αὐτῶν ἀμυνώμεθα θυμῶν παρεσίσαστε. hæc Aldus, nunc nostram quoque accipe, φέρε γὰρ παρὰ τὴν.

αὐτῶν ἀδινῆ κερσοβλέπης, ὁ μᾶλλον ἐλπὶς ἢ μὴ
δυνωθέντα ποιῆσαι, οὐκ ἐπ' ἐκείνοις ἴδιον κ' δι' ἐκεί-
νων πάλιν ἀδινῆ ποιῆν αὐτὸν ζητήσομεν, αὐτὸν οὐκ εἴπω-
σιν ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς, ὡ ἀδρες ἀθλιωταῖοι, οὐ μόνον ἡμῶν ἀ-
δικουμένων οὐκ ἐβουθήσατε, ἀλλὰ καὶ φόβον θαυμα-
σοὶ παρεστήσατε. cæteris quæ interiecta sunt o-
missis, tui iudicij est & optionis, lector, eli-
gere, utram sequi malis, nos cum bona fi-
de utramque adduximus. Mihi tamen Al-
di lectio videtur intricatior & impeditior,
ut nostra multo apertior.

Facie 275. versu 2. pro πῶς αὐτῶ κεχλιώται,
in nostro κεχλιώται legitur.

Versu 6. pro ἕως μὲν ἑώρουν τηλικούτων αὐτὸν, ἡ-
λικὸς ὡν πῶς ὑπῆρχε. in nostro antiquo τῶς
μὲν ἑώρουν τηλικούτων αὐτὸν, ἡλικὸς ὡν καὶ πῶς ὑπῆρχε.

Versu à fine 5. pro ὡς ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει πο-
λευεῖν, ὡς ἀλυσιτελὲς τὸ τῇ πόλει πολεμεῖν. non o-
ciosο articulo τὸ addito.

Facie 276. versu 7. pro αὐτὸν πεισθῆτε erat
πείσθητε. Versu 10. pro ἰφικράτῳ ἐφιάλτῳ erat
φιλοκράτῳ καὶ ἐφιάλτῳ.

Versu 13. pro ἐπεὶ ὁ π γε βελήσονται, in anti-
quo ἐπεὶ ὁ π γε αἰ βελήσονται.

Facie 277. versu 10. pro ἐγὼ μὲν ἔχω ὄρεσ', ἐγὼ
μὲν οὐκ ἔχω. Vers. à fine 8. pro ὄνπερ χαριδμήος
κερσοβλέπης, in antiquo ὄνπερ χαριδμήω κερσο-
βλέπης planè ordine contrario.

Facie 278. versu 7. pro λαβὼν τὴν τε βαρβαρι-
κὴν δυνάμιν, λαβὼν αὐτὸς τὴν τε βαρβαρικὴν δυνάμιν

Versu à fine 3. pro οἱ ξηναρωῦτες erat ξηνα-
ρωῦτες, verbis idem significantibus, nisi
quod alterum est plenius.

Facie 279. versu 8. pro οὐ γὰρ ἄλλοι ποιεῖ τὸ
ψήρισμα, ἢ τοῦ π, ὅτι τὸ μὲν ἐκείνου. οὐ γὰρ ἄλλοι
ποιεῖ τὸ ψήρισμα τοῦ π ἔργε τὸ μὲν, &c.

Versu 18. pro θερσαγῶρας, ὄνομα αὐτῶν πατέρων,
τὸ δὲ ὀζήκιστος. In antiquo θερσαγῶρας ὄνομα αὐ-
τῶν πατέρων ἢ ὀζήκιστος reperi, succinctius ut e-
go existimo, & elegantius.

Eadem facie versu à fine 15. pro ἐὰν ἐμοὶ
πεισθῆτε, in antiquo πείσθητε, sicut paulò su-
perius erat. Versu à fine 8. pro καὶ δεσπαντὸς ἐν
αἰπῶν ποσειδόντες, & δεσπαντὸς τοῦ αἰπῶν ποσειδόν-
τες semper contraria facientes.

Facie 280. versu 21. pro τὸ ἐμπόδιον κατέστη,
τὸ ἐμπόδιον κατέστη. Versu 30. pro ἐπὶ τὸ δειδῶν
ξένων, καὶ τὸ δειν ξένων. Versu penultimo pro διε-
ληλυθὸς βροχέως, διεληθὸς βροχέως.

Eodem versu pro μέλει lege πέμπει. libra-
riorum vitio depravato.

Facie 281. versu 7. pro μισοὶ τὸ σπᾶνδμα, μι-
σοῦνται τὸ σπᾶνδμα.

Versu 24. pro ταῦτα βελβέδαι, in antiquo
βελβέδαι reperi. Versu sequenti pro ὅθεν ὀζηλέ-
γη τὸ ποσῆμα. ὅθεν ὀζηλέγη φανερὸς τὸ ποσῆ-
μα ἐπαντοφῶρα. Versu à fine 5. pro τῆς ἐπιστο-
λῆς ὑμῶν ἐκείνης πεμψήσεως, in nostro erat πε-
πομψήσεως, sensu non discrepante.

Facie 283. versu 8. pro καὶ γράφει δὴ τὰς στω-
θῆκας πρὸς κηρσοδότον, in antiquo καὶ γράφει δὴ
τὰς στωθῆκας ταύτας τὰς πρὸς κηρσοδότον. haud
dubie perfectius & emendatius. Deinde
post τὸ γρήραρχοι, μάρτυρες. Versu 6. pro κακῆνοι
λαβόντες αὐτὸν καὶ τὸν αὐτῶν, in antiquo κακῆνοι
λαβόντες καὶ αὐτὸν καὶ τὸν αὐτῶν, iterata καὶ con-
iunctione.

Facie 282. versu 14. pro ἡ μὲν τοίνυν συμμα-
χία τῶν δυοῖν βασιλέων, in antiquo ἡ μὲν συμμα-
χία τῶν βασιλέων τῶν δυοῖν.

Facie 286. versu 22. pro οὐκ ἀνεμνησκόμεθα
εἰ κακῶν ἐπέστησαν ἡμῶς, in antiquo εἰ κακῶς
ἐπέστησαν ἡμῶς.

Facie 287. versu 20. pro αἰς δεδῶκατε αἰ τοῖς
ἐκείνῳ τούτων, in antiquo αἰς δεδῶκατε ἐπ' αὐ-
τοῖς ἐκείνῳ τούτων. Versu 27. pro καὶ τὴν βαρβα-
ρον, καὶ τὴν τῆ βαρβαρον, &c. Versu ultimo pro
ἀθροῦσι οὐδὲ ἐλοδοθῆσαι γε ὀλέθρου, in anti-
quo emendatè sic legendum ἀθροῦσι οὐδὲ
ἐλοδοθῆσαι ἀλλ' ὀλέθρου, homines nequa-
quam liberos, sed perniciosos.

Facie 289. versu 16. pro ὁλοκῆρας οἰκουμένων, in
antiquo erat οἰκουμένων.

Facie 290. versu 1. pro κέλευτε ἢ δειξά, κα-
λέετε ἢ δειξά.

IN ORATIONEM CON-
tra Timocratem.

Facie 293. versu 17. Aldus ἐμοὶ δὲ ἐν χιλίας
ἑσθ' ὑμῶν ἐστ' ὁ κίνδυνος. Antiquum ἐμοὶ ἢ χι-
λίας ἑσθ' ὑμῶν ὁ κίνδυνος. Ab eo loco versu 3.
pro πορσέχειν τούτοις τὸν νόμον, in antiquo τὸν νόμον
deerat. Saepè enim πορσέχειν cum dativo
simpliciter ponitur. Versu à fine 10. pro αἰ-
ποσάμμος scribendum est αἰπασάμμος.

Et versu à fine 7. pro δεξά τῆς δικάζοντας, in
antiquo τῆς δικάζουσας legi.

Facie 294. versu 11. pro δυνωθέντα, δυνάμει-
θε. Et mox versu 14. pro μινύειν πρὸς τούτοις,
μινύει. Versu eiusdem faciei à fine 8. pro ἐ-
πὶ ὑβριστικῶς πορσοκκεχλοδαιαῖς erat πορσοκε-
χλοδαιαῖς.

Facie 295. versu 9. pro καὶ ταῦτα ἐπὶ πᾶσι τὸν
αὐτὸν νόμον, &c. καὶ ταῦτα ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὸν αὐτὸν
νόμον.

Versu 14. Aldus νῦν ἢ ἀνάγκη καθ' ἑκάστον χω-
ρὶς πρὸς ἑκάστον διελόμενοι λέγειν. Antiquum δι-
ελόμενοι λέγειν habuit.

Versu post τὸ ἐπιχειροῦντα νόμων 13. pro καὶ
τὰ γρηραμμῶνα τὴν ἐπιλησῖαν, antiquum καὶ τὰ
πορσογρηραμμῶνα τὴν ἐπιλησῖαν habuit.

Eiusdem faciei versu ultimo pro καὶ εἰδὲς
πώποτε μὴ ἔκαλῶς ἔχειν ἀντίπην αὐτοῦ, in anti-
quo multo clarius καὶ εἰδὲς πώποτε ἀντίπην, μὴ
οὐ καλῶς ἔχειν αὐτοῦ.

Facie 296. versu 7. pro τῶν νομοθέτων καθεδῶ-
ται, in antiquo καθεδῶται legi. Vers. 9. vbi Aldus
habet καὶ ἀσύμφορον ὑμῖν π κατὰ τὴν φράσιν, in an-
tiquo sic, & ut reor meli⁹ καὶ ἀσύμφορον ὑμῖν π
κατὰ τὴν

κατὰ δὴ π φράση. Et mox versu sequenti pro τούτων μὲν τοι πούτων, οὐδὲν πεποίηκε πμοκράτης οὐπί. In antiquo τούτων μὲν τοι πούτων ὄντων, οὐδὲν, &c. vtroque dictione apud Aldum deficiente.

Facie 297. versu 12. pro τῶ δῆμῳ ἔβῳ ἀθλωαίων, τῶ δῆμῳ τῶ ἀθλωαίαν.

Versu à fine 14. pro καὶ ἐνταῦθα ἀπαλλάξῃ ποί τον, &c. in antiquo erat πε, & mihi videtur emendatè.

Versu à fine 12. pro οὐτε γὰρ τὸ γῶναυ καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλπον, in antiquo sic, ἔτε γὰρ τὸ γῶναυ τὸ δίσημον, ἔ δοκιμάσαι τὸ βέλπον. que mihi quoque germana lectio esse videtur.

Facie 298. versu 10. pro καὶ τῶ ταμιδιώματα ταμιδιών, in nostro erat ταμιδιώματα.

Versu à fine 9. pro ὅτῳ τῆ ἡμέρας, in antiquo ὅτῳ τῆς ἡμέρας.

Facie 299. versu 2. pro ἐκ ἐῶν ὡς τῶ ἀτίμων οὐδὲ τῶ ὀφειλόντων λέγειν, antiquum ἐκ ἐῶν ὡς τῶ ἀτίμων, ἐδὲ ὡς τῶ ὀφειλόντων λέγειν. ὡς bis profita, &c non ociosè.

Eodem versu idem exemplar sic legit ἐδὲ χρηματίστο ὡς ἀφείσεως τῶ ὀφλήματων, ἐδὲ τάξιως, vbi Aldus ἢ τάξιως habet.

Versu 9. deest in Aldo articulus τ, vbi sic legendum est, εἰμὶ δεδύσης τῆς ἀδίας λέγειν. Et supra quod subterfiliam pro ὡροσεθέντος οὐδένος, ὡροσεθέντος legendum indicat. In lege deinceps citata in fine penè pro ὅππχειροσίαν, ὅππχειροτονίαν emendandum.

Versu à fine 10. legèdū est μή τε λέγειν ἑσθὲ τ ποιέτων. Et versu vltimo pro ἢ ὀθιμά era ὀθιμά.

Facie 300. versu 12. legendum est ἐν δημοκρατουμένη τῇ πόλει.

Versu à fine 12. pro ἐκ ἀν ἐπ εἰς τῆ πᾶσι τῆ αὐτόν, &c. οὐκ ἀν ἐπ εἰς ὅππ πᾶσι, &c.

Facie 301. versu à fine vltimo lege οἰμοὶ δὴ πᾶτας ἑμᾶς ἀν ὁμολογήσαι, arbitror omnes vos nequaquam inficiari.

Facie 302. versu 1. pro ὡρὸς δὴ τούτοις, in antiquo ὡρὸς ἢ τούτοις. Deinde versu 4. vbi Aldus sic legit, οὐ τοῖς ἔξεληλεμύροις. τοῖς ἢ, ἐδὲ λόγος λέπειται, plura verba in antiquo reperi, sic enim is locus habet, οὐ τοῖς ἔξεληλεμύροις. ἐν γὰρ τοῖς ἀδελφῶν ἐπ ἐνεσ ἀδελφῶς ἔξεληλεμύρος. τοῖς ἢ, οὐδὲ λόγος, &c. Deinde post τὸ νόμος versu 9. pro οὐδὲ δποκρυσάμυρος, antiquum δποκρυσάμυρος habuit. Versu à fine 10. pro εἰ λογίσασατο, λογίσασατο singulariter.

Facie 303. versu 1. pro γέγραφε, γέγραπται.

Et versu 3. pro ὡροπιμῶν, ὡροσιμῶν. Et mox versu 5. pro ἀλωκότα haud dubiè ἡλωκότα legendum est.

Versu 20. pro τῆ δισηρίου scribe δικασηρίε libroriorum menda.

Versu 22. pro τῶ ὀφλοντα erat ὀφείλοντα, sensu non variante.

Versu 25. pro ἕως τῶς. Et iterum sequenti

versu in antiquo τὸν ὀφείλοντα φυλάττειν τε τῶς, &c. reperi.

Versu 28. pro ἀλλὰ μᾶλλον καὶ τοῖς νόμοις erat ἀλλὰ μόνον καὶ, &c. Versu 32. pro τῆ δεκαπλασίαν ἀφῆρηται erat in antiquo ὑφῆρη. Et versu à fine 7. pro ποιῆ τῆ ἔκπιν, ποιῆν τῶ ἔκπιν.

Facie 304. versu 11. pro τῶ ἢ ἐγρηνητῶ, erat τῆ ἐγρηνητῶν in antiquo.

Facie 305. versu 6. pro ἀλλὰ τὸ ὡροσηκον ποιῆ, in antiquo negatiuè ἀλλὰ μὴ τὸ ὡροσηκον ποιῆ reperi. Versu deinde 23. pro ὅδῳ ἐσθὲ ὀνόμος ὁ ποιῶν ὡροσευπορείσθ. Antiquum ὅδῳ ἐσθὲ ὀνόμος ὁ διοικῶν καὶ ποιῶν ὡροσευπορείσθαι.

Versu à fine 5. pro στωφρονητε lege στωφρονητῆ

Facie 306. versu 4. pro ὡροσιμῶν αὐτῶ δεσμῶν, in antiquo δεσμῶν legi. Versu 8. pro λέξω καὶ οὐκ δποκρήφομαι, erat λέξω καὶ οὐκ δποκρήφομαι.

Facie 307. versu 9. pro καὶ νόμοις γρημόμυρος, in nostro καὶ δῆμοις γρημόμυρος scriptum inueni.

Deinde versu post τὸ νόμος 8. pro κλοπῆς ἀλοπῆ, ἀλόπῃ. Versu à fine 4. pro ἐδ εἶτο ἢ πόλις τῆ νόμου, ἐδ εἶτο ἢ πόλις τούτε τῆ νόμ.

Facie 308. versu 21. pro ὡρῶσθὸν π καὶ θανμασόν, in nostro ὡρῶσθὸν π καὶ θανμασόν, verbis idem significantibus.

Versu 31. ἢ ἄλλοτι ποιῆ ὧν οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσιν, οὐ κωλύετε, in nostro sic ἢ ἄλλοτι ποιῆ ὧν οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσιν οὐ λύετε.

Versu à fine 7. pro ἐπ σμῶιδεν αὐτῶ ἕκαστος, in antiquo ἕκαστοι scriptum est. Et ita quoque legendum esse præcedentia verba confirmant. Quinetiam multitudinem vituperant, quod ipsis singulis sit conscia.

Versu sequenti vbi Aldus habet τὰ ἐν τῇ πεινία ἔ δεινότητι ὅπππδειμάτα. Antiquum τὰ ἐν τῇ πεινία καὶ τῇ νεότητι δεινῶν ὅπππδειμάτα.

Versu penultimo pro πενταετηρίδας, πεντετηρίδας erat.

Facie 309. versu 10. εἰ καὶ χριστῶ παρῶς, &c. lege. Versu 17. pro ἐκεῖ τῶ ἀρμωσῆ erat ἐκεῖνῶ τῶ ἀρμωσῆ.

Versu 24. pro πειρομύρον σώζειν, πμωρήσασθ, omnino legendum est vetusti exemplaris testimonio πειρομύρον σώζειν, μὴ πμωρήσασθαι.

Facie 310. versu 20. pro ἑσθὲ τῆ αὐτῆ erat ἑσθὲ τούτου αὐτῆ.

Vide hoc loco memorabile Locorum de rogandis legibus institutum, dignum quod aureis literis scribatur. Cur autè grauarer illud ascribere, cum sit & pulchrum, & scitu dignum. βούλομαι δὲ ὑμῖν, ὡ ἀδρες δικασταί, ἐν λαρεῖς ὡς νομοθετεσι δηγήσαισθ. ἐδὲν γὰρ χείρες ἔσεσθε ὡρῶσθὸν ἀνηκούστες. ἀλλωστε, καὶ ὡ πόλις δνομουμένη χεῖται. ἐκεῖνοι γὰρ οὐτῶς οἰοντα δειν τοῖς πάλαι κειμύροις χεῖσθ νόμοις, καὶ τὰ πατρία ὡρεῖσθ. καὶ μὴ ὡρὸς τὰς βουλήσεις, μὴ ἢ ὡρὸς τὰς δξαλύσεις τῶ ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι. ὡστε αὐ

πες βούλιται νόμον κεινόν πιδέναι, εν βεβήχω τ' εβήχην-
λον έχον νομοθετεῖν κ' εαυτὸν δόξῃ καλὸς καὶ χρησι-
μος εἶναι ὁ νόμος, ζῆ ὁ πιδεὶς κ' ἀπέχεται, εἰδὲ μὴ, τὸ
νικεν ὅππασα δὲ τὸς τὸ βεβήχου. κ' γάρ τοι κεινὸς μὲν
οὐ πολὺ πιδέναι νόμοις. τοῖς ἢ πάλα κεινὸς ἀ-
κρεβῶς χροῖν. ἢ πολλοῖς ἢ πάνυ ἔτεσι, ὡς ἀδρες δι-
κασαί, εἰς λέγεται παρ' αὐτοῖς νόμος κεινὸς τε δὲ δὴμα.
εἰδὲ γὰρ αὐτὸν νόμου εἰς πῶς ὀφθαλμοὶ ἐκκόψῃ, ἀπτε-
κόψῃ ὡς ἀφ' αὐτῶν, καὶ οὐ χρημέτων πηήσεως
οὐδεμίας. ἀπειλήσαι πῶς λέγεται ἐχθρὸς ἐχθρὸς ἕνα
ἐχρον ὀφθαλμὸν ὅπ αὐτῶν ἐκκόψῃ τὸν τ' εἰα. γχρο-
μῆμης ἢ ταύτης πῶς ἀπφλῆς, χαλεπῶς ἐνεγκὸν ὁ ἔτε-
εὐφθαλμος, καὶ ἡ γρομῆρος ἀβίωτον εἶναι αὐτὸν τὸν βίον
τὸ το παδόν π, λέγεται τολμῆσαι νόμον εἰσενεγκεῖν, εἰς
πῶς ἕνα ἐχρον ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἀμφω ἀπτεκόψῃ
ὡς ἀφ' αὐτῶν, ἕνα τῆ ἴση συμφορᾷ ἀμφοτέροι χροῖται. κ'
τὸν μόνον λέγονται λοκερὶ δέσσαι τὸν νόμον ἐν πλείο
σιν, ἢ δ' ἀκοσίοις ἔτεσι. Hac pro excludendo
fastidio & satietate lectionis depellenda
inferere libuit. Et sanè animus erat, ciuf-
modi locos plures inferendi, sed prope-
randi studio coactus sum de sententia dis-
cedere.

Eadem facie versu à fine 4. pro τοῖς δ' εἰα
τῶν erat τοῖς δ' εἰα τῶν, &c.

Facie 311. versu post τὸ λέγει σύ. 2. pro τὸ δὴ-
μον τῶν ἀθλωαίων, τὸ δὴμα τὸ ἀθλωαίων. solet e-
nim plurimum sic loqui Demosthenes.

Facie 312. versu 30. vbi Aldus legit καὶ τοι
ἀν ἐροπῶντος πνος αὐτὸν, ὅτε ἐνεκα τοιαῦτα ἐδέλησε
χράσῃ κ' διεξιόντος, &c. in antiquo sic reperi,
εἶπε τοίνυν πνου λέγων ἐροπῶντος πνος ἐνεκα. καὶ τοι
ἀν ἐροπῶντος πνος αὐτὸν, &c. prioribus verbis in
Aldino exemplari prorsus deficientibus.

Versu à fine 9. pro δὲ τὸν οὐδὲν ἦτον, κ' δὲ
τὸν erat, &c. Versu ab eo loco secundo
pro δὲ κημόνι erat δὲ κημ. vi.

Versu à fine 4. pro καθήσειν erat κατὰθήσειν,

Facie 313. versu 18. in his verbis εἰδὲ οἶδα
ὅπ ὅπ τῶν τεράκοντα, &c. εἰδὲ in antiquo non
aderat, atque haud scio an adesse oporteat.

Versu 20. pro ἀλλὰ αὐτὸ τὸ κρηροεῦμυ τ'
εἰάκοντα, in antiquo erat κρηροεῦσι.

Versu deinceps sequenti pro ἐκείνων τ' αὐ-
τῶν ποιηρίας, erat πῶς εἰα τῶν ποιηρίας.

Eadem facie versu 27. pro εἰα λαβεῖν τὰ πη-
περγυμῆρα, antiquum εἰδὲ λαβεῖν habebat.

Versu 34. τοῖς οἰκέταις τοῖς εἰα τῶν χροῖται, in an-
tiquo τοῖς οἰκέταις τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν κέχρηται.

Facie 314. versu 2. pro τὰ δ' ὑμεῖς ἐφ' εἰα τοῖς
αἰαδέξεδε, in antiquo ἀδέξεδε fuit.

Versu 18. ἀφ' εἰ ὅγε ἔτερος ὑμῶν πολίτου. An-
tiquum pro ἔτερος εἰα τῶν habuit. Versu à fi-
ne 9. pro ποροσεληλύθησαν, erat ποροσεληλύθησι.

Facie 315. versu 12. pro τῶν χροῖται erat χροῖ-
κίσιον. Versu 20. pro ὁ πόρνος εἰδὲ ἀνδροπίωνος, ὁ πόρ-
νος εἰδὲ ἀνδροπίων, ὡς λῶ, &c.

Facie 316. versu 13. pro ἐπιτέσαι τὰ χροῖται,
ἐπτεσαι antiquum habuit. Versu 19. pro

ταῦτα νομοθετεῖται, ταῦτα νομοθετήσαι.

Versu 26. antiquum exemplar sic habet
μηδεὶς δεηθήσεται (non ut Aldus δεηθήσεται) αὐ-
τὸς πείσεται τὸ κεινόν. Versu 34. pro δεκνύτω τὸν
νόμον ἐξῆς, δεκνύτω τὸν νόμον τὸν ἐξῆς.

Versu à fine 3. pro ὅταν δὴ τέτα τὸ λέγω χροῖ-
ται, ὅταν δὴ ταῦτα τοῦτα τὸ λέγω χροῖται.

Facie 317. versu 3. pro ὑμῖν ὡν μνημονόυετε, an-
tiquum ὑμῖν ὁ μνημονόυετε habuit.

Versu 12. pro ἢ τὴν σεαυτῶν εἰα τῶν, &c.
ἀλλὰ τὴν σεαυτῶν, &c.

Facie 318. versu 21. pro νόμοις ποροτέρον νόμῶν,
antiquum ὀρκοῖς ποροτέρον νόμῶν habuit.

Eodemque versu. pro ὑπέχοντες, ὑπέχοντας in
accusatiuo.

IN ORATIONEM PRI- mam contra Aristogitonem.

Versu 1. πάλα καθήμυρος, ὡς ἀδρες ἀθλωαῖοι, ὡς
ἀδρες δικασαί. Versu 7. pro ἀλλ' ὡς ἀν' ἐκαστος ἡ-
μῶν ἐχοι, in antiquo ἐχοι.

Versu 10. pro κερῖται ἢ τὸ τὸ πορομα ὅπ τ',
&c. In antiquo κερῖται ἢ τὸ τὸ πορομα πά-
λα ὅπ τῶν, &c. nec verò ociosum est πάλα
praecedentia & sequentia respicienti.

Versu 17. pro ἐκάπερος ὄντα τῶν νόμων, ἐκάπερος
ὄντα τὰ τῶν νόμων. Versu 22. pro εἰδὲ ὅπου πά-
ρεσι ἐχοι, εἰδὲ οὐδὲ ὅπου παρέσι ἐχοι.

Versu à fine 4. pro ὡν τὰ μὲν ἀλλα εἰα τῶν, &
τὰ μὲν ἀλλα εἰα τῶν.

Facie 2. (est autè attendendus nouus nu-
merus) versu 14. pro συμπεροντα φυλάτῶν, ταύ-
την τ' ἡμέραν, συμπεροντα φυλάτῶν εἰα τῶν τὴν ἡ-
μέραν, &c. Versu 20. pro ἢ καθ' ὑμῶν αἰαχμῆν γί-
γνεται, in antiquo erat χροῖται in futuro.

Versu 30. antiquum εἰα εἰα τῶν πόλεως, ἀπὸ
πόλεως κ' νόμων βουλομενῶν, apud Aldum in
datiuo participium cum articulo.

Versu 38. pro διόπερ τοῖς τοῖς τοῖς εἰα τῶν ἔτα-
νας δὲ ἔτα. Antiquum διόπερ τοῖς τοῖς τοῖς ἔτα-
δῶς εἰα τῶν οἰας δὲ ἔτα.

Facie 3. versu 6. pro τούτοις νῦν ὅπ τ', &c. τῶ-
τοις νῦν ὅπ τ', &c.

Versu 9. pro πάντα δὲ πόλλυ τὰ ὀφλήματα, an-
tiquum πάντα δὲ πόλλυ τὰ πῶς πόλεως ὀφλήματα.

Versu 18. pro λέξω ἢ, οὔτε κοινόν, οὔτε ποροτέρον
οὐδὲν. Antiquum λέξω ἢ οὔτε κεινόν, &c. nihil
nouum, neque superuacuum. Atque ita le-
gendum esse probant verba sequentia, sed
quod omnes vos mecum iuxta tenetis.

Versu 22. Aldus πάντα δι' ὡν ἡ πόλις οἰεῖται κ'
σώζεται γίγνεται τοῖς νόμοις δὲ ἔτα, καὶ τὸ τούτοις
ἀπαντᾷ πείθεται. Antiquum κ' πάντα δι' ὡν ἡ πό-
λις διομεῖται κ' σώζεται γίγνεται τοῖς νόμοις δὲ ἔτα
σει τούτων αἰατοῖς καὶ τούτοις ἀπαντᾷ πείθεται.
Et haec sanè lectio plenior est, & melior.

Versu à fine 9. pro τῶν τὸν ὑπηρετῶν εἰπὴν με-
τάσητε ἔξω τῶν νόμων κρητεῖν, &c. Antiquum
multo emendatius sic legit ἀμα τῶν τὸν ὑπη-
ρέτῶν εἰπὴν μετάσητε ἔξω, τοῖς νόμοις κρητεῖν, &c.

Versu

Facie II. versu II. pro ἔσωζον τοὺς ὑπὸ τούτου, ἔσωζον καὶ τοὺς ὑπὸ τούτου.

Versu 14. pro γραῖς θεωρητικῆς erat παρ-
ετώτας. Versu 18. sic legendum εἰ τοίνυν ἀκού-
σετε Ἐ τὰς βλασφημίας.

Versu 23. ἀλλὰ καὶ πῶν τουλάχιστον, &c.

Versu 25. μὴ γήουτο τέτο, μὴ τε γήουτο ἤτο An-
tiquum habuit.

Versu 36. pro τῆ τῆς φύσεως ὅπερ εἶπον. Anti-
quum τῆ τῆ φύσεως παρὰ ἀλλήλους ὅπερ εἶπον, &c.

Facie 12. versu 2. pro ὅπερ τὸ τῆ παρομιῆς, ὡ-
σπερ τὸ τῆ παρομιῆς. Versu 12. pro ἕκαστος εἰπὼν
erat ὑπειπὼν. Versu 15. τοῦτε ὡς δὲ εἰρημα σα-
φές. In antiquo τοῦτε ἀδίκημα σαφές.

Versu 30. pro ὅς γδ οἷς ὁ δήμος ἅπας τοὺς ἐνο-
χλουῦτας. Antiquum ἅπαντας τοὺς ἐνοχλουῦτας,
&c. habuit.

Facie 13. versu primo pro ἐν δὲ εἰπὼν ἐπὶ παύ-
σαται βούλομαι. Antiquum emendatius sic
ἐν δὲ εἰπὼν ἐπὶ παύσαται β.ύλομαι. vno adhuc
addito finem dicendi faciam.

Versu secundo pro θεωρητικότες, θεωρητικώ-
τες in antiquo scriptum erat.

Deinde versu 12. pro τοὺς δὲ τοὺς ψηφισματόμοις,
ἀπεψηφιστόμοις erat. Et versu 16. pro ἤτο τὸ π-
σὸν ἕκαστον διδοῖς. legendum est τέτο τὸ πσὸν ἕ-
καστος διδοῖς.

Postremo pro ἐφίεται γδ πάντων ἢ τούτου κα-
κοπραγμοσύνη. In antiquo vehementius sic
ἐφίεται γδ ἐφίεται πάντων ἢ τούτου κακοπραγμοσύνη.
peruenit enim peruenit ad omnes huius
improbitas. Facere autem eam repetitio-
nem ad epitafin obscurum opinor esse
nemini.

IN ORATIONEM SE-
cundam contra Aristogitonem.

Quoniam hanc orationem multi ne-
gent esse Demosthenis, quod in ea nihil
dignum sit Demosthenis eloquentia, de
qua meum non est pronunciaré, aut iudi-
cium facere: tamen cum multis in locis ap-
ud Aldum corruptissimè excusa legatur:
nolui illam qualemcunque præterire. Ita-
que quicquid inuenire potui, libens & di-
ligenter annotavi, inque medium contu-
li. Sic enim de Græcis scriptoribus sentio,
nullius orationes sine aliquo fructu legi
posse, ideóque nullas respuendas. Quæ igitur
in hanc orationem annotauimus ea fe-
re sunt.

Primum facie 14. versu 3. pro δὲ ἀρρήδην καὶ
οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσι μὴ ἔξείναι τοὺς ποικίλους λέγειν.
In antiquo Ἐ οἱ νόμοι δὲ ἀρρήδην ἀπαγορεύουσαν ἐν
τῷ δήμῳ μὴ ἔξείναι, &c.

Versu 11. hæc verba τῆς τούτων κακίας in ve-
tusto exemplari non erant. Versu 14. pro

κοινῆ τὴν ἀτυχίαν ἅπασιν τοῖς συμπλέουσι, κοινῶν ἢ
ἀτυχίαν ἅπασιν τοῖς ἐμπλέουσι, &c.

Versu 27. Antiquum sic legit σέβουσι εἰ-
κοντες (vbi Aldus habet ἐμμερόντες) τὰς ὑμετέ-
ρας γράσεις, καὶ τέτο εἰκότως.

Versu 29. pro ὄντων δὲ αὐτοῖς παιδαρχεῖν, an-
tiquum αὐτοῖς habet. Versu 23. Antiquum sic
ἀρετῆδην μὲν γὰρ φασὶν ὑπὸ τῆς θεωρητικῆς μετὰ σα-
θέντα. Et versu sequenti pro ὀφειλοῦτας, ὀφειλοῦ-
τας, participiis idem significantibus.

Versu à fine 9. Antiquum οὕτω δημηγορεῖν,
καὶ δεινὸν αὐτῶν εἶηγε. Versu sequenti μὴ μετέχειν
ταύτης τῆς διαρεῖας ὡς τὸ τοῖς νόμοις τοῖς κειμέ-
νοις ὑμῖν παρῆται. ἢ ἢ μηδὲν μὲν ἀγαθὸν εἰργασμένον,
ὑπερπληθὴ ἢ ἔξημερτητότα, &c.

Facie 15. versu 7. pro μηδὲ ἀφηγεῖσθαι erat ἐ-
φηγεῖσθαι. Versu 13. pro συναγωνιστομόμοις ἢ τῆ-
σθαι erat συναγωνιστομόμοις.

Versu 22. pro εἰς ἣ τὴν τούτου ἀδυναμίαν erat
αὐτῆ. Versu 23. pro δὲ τὸ δίκαιως, δὲ αὐτὸ τῆ το
δίκαιως, &c.

Versu 26. lege, ὡ ἀδρὲς δικασαί. Versu 29.
ἀπειργαστομόμον τι καὶ κοινῆ. Versu à fine 3. pro
λυκούργος ἐπέδ' ἔχεν, ἐπέδ' ἔδ' ἔχεν in antiquo erat.

Versu penultimo Aldus ὡν ἡπάτω τοῦτων εἰ-
ρηκε κατηγορεῖν. Antiquum ὡν αἰπάται τούτων
κατηγορήσας εἶλεν.

Facie 16. versu 6. ἀκολουθεῖν in fine abun-
dat, εἰτ' que planè otiosum. Versu 8. in an-
tiquo ἐλέγχεται τὰ δόξασθαι τῆς πολιτείας ὡς τε τὰ
ταύτα, &c. Versu 16. ἀλλὰ καὶ συμβελεύσασθαι le-
ge. Et mox 18. ἡγωνίζετο, in antiquo ἡγωνίσασθαι
erat. Versu 22. pro ὅτι τοῖς μελλούσας ἐλπίσι
erat ὁμολογουμένως.

Eadem facie, versu 28. Antiquum sic le-
git ἐν τῆ παρελθόντων χρόνων οἷσιν ἐπιπέσει, τού-
τοις ὡς δὲ κατὰ τίθεται. τὰ ἢ ἐν τῆ πολιτεία κοινὰ τοῖς
ὁμολογουμένως ἐξελπητομόμοις οὗσι φαύλοις ἐπι-
πέσει. Cum hac si lubet confer Aldinam,
& videbis quanto hæc sit potior & emen-
datior. Deinde versu 32. pro ἐφιστάνειν erat ἐπι-
πέσει. Versu à fine 7. Antiquum sic legit
μὴ ἢ τοῖς ἔξημερτητότα αὐτοῖς πτωρεῖσθαι. nam
παρῆται quod sequitur in antiquo nō erat

Versu à fine tertio, vbi Aldus corruptissi-
mè & imperfectissimè habet, καὶ τῆ μὲν νομοθέ-
τῶν ἕνα ὄντα πᾶσιν ὑπερῶ μὲν αὐτῶν κοινῆ συλλεγού-
τας, ἐπεδύξαται, μισουῦτας τοῖς ποικίλοις. in nostro
antiquo hic locus sic legitur. καὶ τῆ νομοθέτῶν
ἕνα ὄντα πᾶσιν ὑπερῶ μὲν ἀπερῶν αὐτῶν τοῖς φαύλοις,
ὑμῶς ἢ μηδὲ δὲ ὑπερῶ μὲν αὐτῶν κοινῆ συλλεγού-
τας, ἐπεδύξαται μισουῦτας τοῖς ποικίλοις.

Facie 17. versu primo pro πάσθαι ὡς δὲ ἔχ-
ται, ac deinceps eodem versu τοῖς δὲ ὄντας εἰς
τὴν τῆ ὡσπερ οὐκ ὄντων νόμων, &c. antiquum
habuit.

Versu 3. sic καὶ τὸ μὴ κατὰ φρονεῖν καὶ τὸ μὴ παρ-
εργεῖν, &c. in antiquo erat.

Versu 6. sic καὶ τῆς ἀμεροσύνης καὶ τῆς πλεονεξίας
τοῖς

τοὺς δὲ τὰ φρονήσεως καὶ σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ἔργα παρατομήριος. Versu 12. pro δὴρῶσθε, δὴρῶσαμην. Et in fine pro ψηφισαθε erat ψηφείατε, more Attico.

IN ORATIONEM CONTRA NEARAM.

Ἐξαγράφονταί πινες καὶ τὸν τὸν λόγον, ὡς οὐ γνήσιον, δηλονότι ὑπὸ ἰον ὄντα, ὡς φησι λιβαίου. Ἐπὶ λαχῇ τῆς τῆς ῥῆσος διωάμεως ἐνδέσκειν. ἀλλ' ἔμοι γὰρ ἀξιώτατος ἔστι δοκεῖ τῆς ἀναγνώσεως εἰδὼτι πλείους ἀδρας ἢ ῥῆσος ῥωτάτων ὡς πλείους τῆς ποιουμένων ὡς καὶ εἰς αὐτὸν τὰς ῥῆσος ἀπὸ γραφῶν ἔξαφρασε συνυξάμεν, τοῖς φιλομαθῶσι χειροτάμην δὲ τυχεῖται.

Hoc loco iterum alius numerus tibi est animaduertendus, qui nostra cum Aldino exemplari conferre in animo habes. Igitur. Facie 228. versu 11. pro τῆ δῆμου ῥῆσος ἀθλων, ῥῆσος ἀθλων. sicut etiam alibi.

Versu 22. pro καὶ πρῶτον τοῖς συμμάχοις, in antiquo καὶ πρῶτον τοῖς συμμάχοις legi.

Versu 31. pro ἠγοῦμαι δὲ τὸν δῆμον, erat τὸν νόμον. Et versu sequenti iterum pro τῶ δῆμου ῥῆσος ἀθλων, erat τῶ δῆμου τῶ ἀθλων. Versu 34. in antiquo plura verba sunt, quæ Aldus non habet, nempe sic, οὐδεὶς ἀπεχειροτόνησεν ὡς οὐ δεῖ τοῖς χημεσίσι τούτοις σπαρωπνοῖς χρῆσθαι. ἀλλ' ἔπῃ καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ λόγου χρῆσθαι.

Præterea versu 36. pro τοῖς δικασταῖς, δικαστῶν ὀργίσεισθαι. in antiquo τοῖς δημοκρατομέροις δὲ ὀργίσεισθαι.

Facie 229. versu 10. lege ὡς καὶ διωκηθῆναι. Et versu 16. pro πρῶτον αὐτῶ τὸν παλάδιον φόνον πρῶτον αὐτῶ ὅτι πολλὰ δῖον φόνου. Versu 23. pro ἐν πεντακοσίω ἀδρανί, ἐν πεντακοσίω δραχμῶν antiquum habuit.

Versu 25. pro οὐ χησιμίω ἐχρησάμεν οmissio adverbio οὐ.

Et versu 27. pro ὅτι πτωχῶν ἔπεισται erat ἔπασισθαι.

Et versu à fine 10. ἀλλοξίους δὲ παῖδας εἰσαγαγόντα lege.

Facie 230. in lege citata versu primo pro γράφεται erat γράφεισθαι. & mox secundo pro οἷς ἐξέστι, οἷς ἐξέστιν.

Versu 18. pro κατ' αὐτῶ κατ' αὐτῶ.

Versu à fine 3. pro ἔξ τὸ μῆτρο τῶ ἡλικίω αὐτῆ παρεῖναι, ἔξ τὸ μῆτρο τῶ ἡλικίω. Et ultimo versu pro ἐμδαρνεῖ legendum esse ἐμδαρνεῖ, certum est, librariorum imperitia deprauatum.

Facie 232. versu 7. pro τῶ γλαυκονίδη τῶ γλαυκονίδου τῶ κυδαντίδη.

versu 18. καὶ εἶχον αὐτῶ μεμωσμενοί, in antiquo εἶχον αὐτῶ μεμωσμενῶν mercede conductam. versu 20. pro τὸτε ἀπείπας erat τὸτε ἀπείπας.

Versu à fine 11. pro αὐτῶ πῆλιν, αὐτῶ πῆλιν. Et versu à fine 3. pro τῶ δὴρῶσθε καὶ πρῶτον τοῖς, τῶ δὴρῶσθε καὶ, &c.

Facie 232. versu 5. pro συλλέγουσα, erat συνάγουσα. versu à fine 14. καὶ οὐχ ὡς ὅτεο lege. & sequenti pro τὰ ἐκ τῆς οἰκίας, τὰ ἐκ τῆς οἰκίας.

Facie 233. versu 18. pro ὅτι τῶ οἰκίας τῶ σφραῖου, ὅτι τῶ οἰκίας τῶ σφραῖου.

Facie 234. versu 4. pro καὶ ἐπεισαν δίαταν, ἐπεισαν καὶ δίαταν, &c. versu 14. pro φίλοις ἔξ ἁλλήλοισι, φίλοις ἔξ ἁλλήλοισι.

Versu à fine 7. pro ὡς ἔδωκε μὲν σφραῖον ἐκάλου. Antiquum ὡς τουτοῖ παρδῖον μικρὸν ἔδωκε μὲν, σφραῖον ἐκάλου. Versu ultimo pro οὐτε δέουσαι αὐτῶ ἀπερῶσθαι, in antiquo αὐτῶ pro αὐτῶ erat.

Facie 235. versu à fine 11. pro ἐπεισθ' ἤδη τὸ παρδῖον. erat ἐπεισθ' ἤδη τὸ παρδῖον. versu 8. pro πάλιν καὶ ποιήσατε, πάλιν λαβεῖν καὶ ποιήσαται.

Facie 236. versu 16. pro πρῶτον κεφαλῆθεν. erat ἐκάλουθεν. Post citatos testes versu primo pro ὑποδεικνύω, erat ἐπιδεικνύω. versu sequenti κατὰ μεμωσμενῶν emenda & scribe κατὰ μεμωσμενῶν.

Versu 22. τῶ διατάξαι, τῶ διατάξαι. Antiquum habet. versu 27. καὶ ἐπέειπε δέουσαι χημεσίσι γυμνασῆσαι. In Aldo γυμνασῆσαι deest. versu à fine 6. pro τὸν δευροθεπίσαντα erat δευροθεπίσαντα.

Facie 237. versu 1. pro ὅτι ἐβουλόσθαι. erat ὅτι ἐβουλόσθαι.

Eiusdem faciei versu 9 pro καθίωται καθίωται.

Facie 238. versu 4. pro γράφεις, γράφεις. versu 14. pro τὰς σεμνότητας, σεμνότητας. versu à fine 11. iterum pro γράφεις, γράφεις. Et pro ὅρκος γράφεις, γράφεις, καὶ ἐν τῶ ὅρκῳ pro τὰ θεόγνια, in antiquo erat θεόγνια. Et iterum versu à fine tertio pro γράφεις γράφεις reperi.

Facie 239. versu primo in καὶ οὐκ ἀληθῆ, οὐκ in antiquo non legi. versu nono τὰ ἰερεῖα τὰ ἀρρητα geminato articulo.

Facie 240. versu à fine 16. in his verbis ἀρεῖλετο εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς in antiquo non fuit.

Facie 241. versu 2. pro καὶ ἐπὶ νῦν, καὶ ἐπὶ νῦν. versu 8. pro τῶ βαρβαρῶ σωματόλοντο, τῶ βαρβαρῶ ἐπὶ σωματόλοντο.

versu 13. pro καὶ οὐκ ἠγάπα ἔπῃ, καὶ οὐκ ἠγάπα ἔπῃ τῆς ἡγεμονίας, &c.

versu à fine 12. ὁ γὰρ ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας, &c. in antiquo erat.

Facie 243. versu 12. pro ἔχαστος ἀπῶν, ἔχαστος εἰσῶν erat.

versu sequenti pro ὑποψηφισαμένης erat ὑποψηφισαμένης.

καὶ ἐπὶ δύο ὑπολαβόντες εἶ) ἐγκλ.

ὡς α. ωρ.

καὶ ὑπὸ πάντων τούτων δῶρα οὐχὶ τὰς ἰδίας.
ὄνειδος φερσινιατασπιδασπιδῶν δίκαια δῆλο-
λαλῶναι κρίνεται. ὑμῖν ἐγκαλέσσει.

ἀπειρηκέναι τὰ πολέμων.] δοκεῖ λείπεν ἐν-
ταῦθα πάμπολλα τὴν ἑπιστολὴν τὴν φιλιππου
τουτουσι δῆλοδὲξάμην καὶ φήσας, ἢ καταβάνην.

ὡρὸς λεπίπινω.

ἀπάντων ὧν ἐρετε ἢ ἐδῶκατε σιωπῆρας.
τὰ τῶν ἀθλητῶν ἢ ψέγων ἢ ἐπαγεῖν νόμιμα.

ἀπας ὁ δῆμος ἐνταυτοῖ.
ὀρθῶς ἔχει καὶ τὰ ἐκεῖ καὶ τὰ παρῆμιν.

καὶ ὡς τούτων ψήφισμα ἔστι.
καὶ τοι γὰρ ἀρετὸν ὁμοίως ὑπάρχει.

πάντα μὲν ὡς ἔπος εἰπῶεν.
συνδικοὶ μέλα δεινοὶ λέγων οὐτὶς ἔστιν οὐδενός

ἢ τὸν ὡ α. α. καὶ ὡς ἀνομίας δόξαν τίμιμα ὑπάρ-
χει ἐκ τῶν νόμων.

καὶ μείδιη. Argumento II.

ἐν τῷ δευτέρῳ κονδύλω αὐτὸν πατάξαι.
οὐ τὸ μὲν πῶς ἔρακται.] F. παρῆσι.

καὶ μείδιη.

μὴ ταῦτ' ἔστι ὑπολοιπα, φερσινια μὲν δῶρα.
ἐπὶ ἀδελφῶν μὲν τῶν ἀδικήσυσιν.

ὅπου δὲ ἀκαταγνώστῃ. διόρητος δουρίκι.
τῶ δὲ τῶ νέμειω. διόδεκα ὑπὸ τῆς πόλεως ταλ.

ὡρὸς τοῖς μόνοντες τῶν ἐξήγηλυδοῦτων.
κατ' ἀριστοκράτους. Argumento II.

ἐθέλειται δὲ καὶ τὸ συμφέρον.
κατ' ἀριστοκράτους.

ἢ δίκαια τῶ ὑπὸ τοιούτου οἶον.
φύσῃ γὰρ οὕτω καὶ τὸν κοινὸν ἀπάντων ἀθρώπων

νόμον κείται.

καὶ πμοκράτους. Argumento II.

πλοῖα πολεμίων συλα εἶ) τὴν καὶ τῶν φέρσεων.
καὶ πμοκράτους.

ἢ ἄλλω ὑπὸ ἐκείνου ἰκετ' ὄντι φερῖν ἐκτίσαι.
τὸ δὲ ἀνθρώπων ἀθρώπων ἐὰν μὲν ὑπολάβοι,

τῶν διπ. ἢ φερσινια μὲν αὐτῶ ὑπὸ τῶν νόμων.
ἐν ἀρχῇ τῶ λόγου δῆλοδὲξάμην.] F. δῆλοδὲξά-
σα δῆλα περι αὐτ' ὑποδῆξαι.

ἦσαν τοῖς νόμοις, νόμῳ φέρτερον δὲ ἀμύρπια.
κατ' ἀριστοκράτους.

νεῶς.] F. βωμῶς. ἢ χρυσῶς; πονηρῶς. ταλάντων φερ-
σεπιμισατα.

ὅτι φύσῃ ἀγαθῆς ἔστι. οὐτ' ἔργων ἑπιθυμῆ ἢ νεό-
της τὰς τι συμφερέας.

καὶ τὰς κολῆσας σωφ. ἐξεβάλλειν ἀπάγην.
β.

εἰς κίνδυνον μέγιστον κατακλεισμήνης. ἐνό-
τι πνες δύν.

κατ' ἀφόβου α.

συνεπίξοποι παρέδδσαν.] F. οἱ συνεπίξοποι πα-
ρέλαβον οὐδὲ ἠγνώσθησαν οὐδὲ ἔδδσαν.

β.

ἐφ' ᾧ φερῖν μέγιστα. ὅς ἂν πμοκράτοι τὰς
εἰσφ. ὑμῶς ἔχῃ. ἔπειτα φανερῶς παντεσθδεκατα-
λαπταῖοι οἴκοις.

μὴ ἐξῆ ὑπὸ φερῖν αὐτοῖς ἀποδιδεῖν.
τὴν λαβεῖν παρ' αὐτῶν.

γ.

οὐδὲν τῶν μετρίων πειν. τὴν οἰκίαν ἀσίω.
ὡρὸς δὲ τούτοις καὶ βασίνοις φερῖν αὐτὸν πεφ.

τῆτο δὲ ἠμελλεν ἐν τῇ ἑπιστολῇ φερῖν φερῖν
μῆρτυριῶν ἠμελλομην, ταύτη δὲ τῇ μῆρτυριᾷ ἐπι-
σημῆα μὲν δὲ τῆδε ὄφλειν τῆ μῆρτυρος.

εἰ γὰρ οὐκ ὡς εἰδῶτας. ἐξήλεγχθη πωλαῖν. εἰς οὐ
ἐφῆκε ταῦτα.

κατ' ὀνήτορες Argumento.

πλαστά μὲν δῆλοδὲξαι, τὴν ἀδελφῶν φερῖν
εἰ αὐτὸν ἀπήγαγην.

τὴν δὲ εἰ αὐτῆ γε γρημυρῶν. μὴ βεληθῶν φερῖν
εἰ αὐτὸν ὀνήτορα.

κατ' ὀνήτορες α.

δὲ ἀφόβῃ τὴν δίκην. δῆλοδὲξαι τὰργύριον
εἶλοντο.

τοιούτους ἀναβολὰς εἶχον ὅς εἰ καὶ τὸτ' ὅπως δῶσε.
κηφισόδωρος ἀρχων. καὶ τοι τῶ τῆθ' ὑμῶν π-
σόν.

ὧν περ ἐκαστίον. μῆρτυρος οὐδὲν τῶ γῆρας φερ-
σῆκοντας.

οὐδὲ ἀμικρῶν ὑπὸ τῶ δῆφ.
αὐτ' ἀργυρίου χωρίον ἀμφισβ. ἀλλὰ ὡς ἀδόν-
τες πμοκράτους.

β.

δεδωκέναι καὶ τίθησιν ὄρεσι οὐχ οἴω περ νωὶ. ἀλλ'
ἔπι, καὶ ὄντας ἀληθεῖς.

ἢ δῆλον ἔπ' αὐτὸν ἀμολόγησε; τί γὰρ καὶ λέγων.
εἴτα νωὶ ὡς ἀκερῶς ζητεῖ vel ὡς ἀγνώστῃ
ὡρὸς ζῆλωδῆμιν. Argumento.

τῆ ἀργυρίου σῖτον ἐν Συφ.
εἰσκέψαντο καταδύσαι.

ὡρὸς ἀπατούρων. Argumento.

ἀπατούριον ἐν διακτητῇ. ὅ τὴν δίκην φέρου
φερσίνετα.

β.

ὡρὸς ἀφ.
φωκείτω πολίτη αὐτῶν ἐπέξεψαν.

τούτω σὺν ἔβαλεν, αὐτὸς δὲ.
ὡρὸς λάκρειτον. Argumento.

ὅτι κληρονόμος ἔστι τῆς οὐσίας ἀρτέμων.
ὡρὸς φορμίων.
ὧν πολλοσὶ μέγιστος ἠδικοῦ.

ὡρὸς λεωχάρω.
καὶ τῆς μὲν ποιήσεως, τὴν ἐκείνῃ ἐποιήσατο, ἀ-
κέρου γε γρημυρῆς, τῶ μὲν.

οὐκ ὡς ὑπὸ τῶν ἰδίων.
καὶ σφαιροῦ α.

παρεγράφατο τὴν δίκην, τὴν ἐφυγε φορμίων, μὴ
εἰσαγῶμιν εἶ) φήσας. πλεῖν ἢ βαδίσειν. καὶ λαθεῖν
οὐκ ἔστι τῆ φερσίνετα.

ἀπὸ μισθῶσῃ τῆ καὶ δῆξήκη. ὅ π τῆτον, ἠκίκ
ὡνι. ἔσ.
ὡς τοσαῦτα λαβεῖν ἀπ' αὐτῶν κλέψας.

β.

εἶ) ὡς φασὶ δῆξήκη δῆξήκητα.
καὶ ὡς μὲν τῶ πολιτῶν τὸν ἀρχοντα.
κατ' ἀέργου.

τοῖς

τις δικαστας ἔξαπατήσας ἀλλὰ ἔ τῆς βαλῆς.
 ἔπ δὲ καὶ ἐκίνησεν βουλευμένω.
 κατ' ὀλυμπιοδωτέων. Argumento.
 καὶ πλείονα ἂν ἔχειν. ὀλυμπ. παλιδικία χρῆ.
 πρὸς πολυκλέα.
 ἰε. μινὰς ὀπί τῶν. ἢ δὲ ὑπερδουῶν αὐτῶ καὶ τὸ
 κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους.

ἔσθ' τὴ σφραῖσου. Argumento.
 τινὲν αὐτὸν κατέλκοντα.
 πρὸς καλλιπῶν. Argumento.
 πρὸς δὲ τινὲ ἀρχαῖ καὶ τοὺς νόμους λυσισείδων
 ἀπλήρηκεν. ἵνα φησὶν ὁμόσας δικασῆ, ὁ δὲ λυσι-
 δείδης οὐκ ὁμόσας.

καὶ κόνων.
 εἰ ἀκούσθη. καὶ μοι ἀνάγνωθι τινὲ μέρτυρίας.
 μέρτυρία. διότιμος.

πρὸς καλλικλέα. Argumento.
 ὁ τινὲ δίκην ὑπὸ ἐκείνου δικώμεθ'.

πρὸς καλλ.
 οὐτὸ διεπέλεσέ με συκοφ.
 ὑποκλιθῆναι. ὑποκλυθῆναι, ὑποκλυθῆναι.

καὶ Διονυσίου. Argumento.
 ὅσους ἄφειλεν, ἀθλιώτατε καταπλόσαντο. Διону-

σοδωτέων κομίταται.
 πρὸς ἀβελίδων. Argumento.
 εἰ δὲ ἐπίτθουσιν.] Caue legas ἐθήτυσεν.
 καὶ καίρας.
 καὶ ὅτι συνώπῃ τῆ ἐταίρα ἀλα.] ἔσφαλται ἢ
 γραφῆ, καὶ λείπει σῆα.
 οὐτ' ἀπὸ τὸν σφραῖσον ἀρνηθῆναι.

Atque hæc ex annotationibus meis in Felicianum codicem, confectis ante annos 22. quo tempore maior fuit ingenij mei vigor, & felicior industria quàm nunc est. Quòd si quædam ex his vel in ipso auctore correctæ, vel in annotationes aut varias lectiones relata sunt: ignoscat æquus lector & sollicitudini & festinationi meæ. Nam superuacua tolli facilius possunt, quàm addi necessaria: neque mihi fuit lucubrationes has, per fidelem tabellarium mittendi occasio, qualis rarò se offert, negligenda.
 Augustæ. 3. Nonas Dec.
 Anno 1569.

